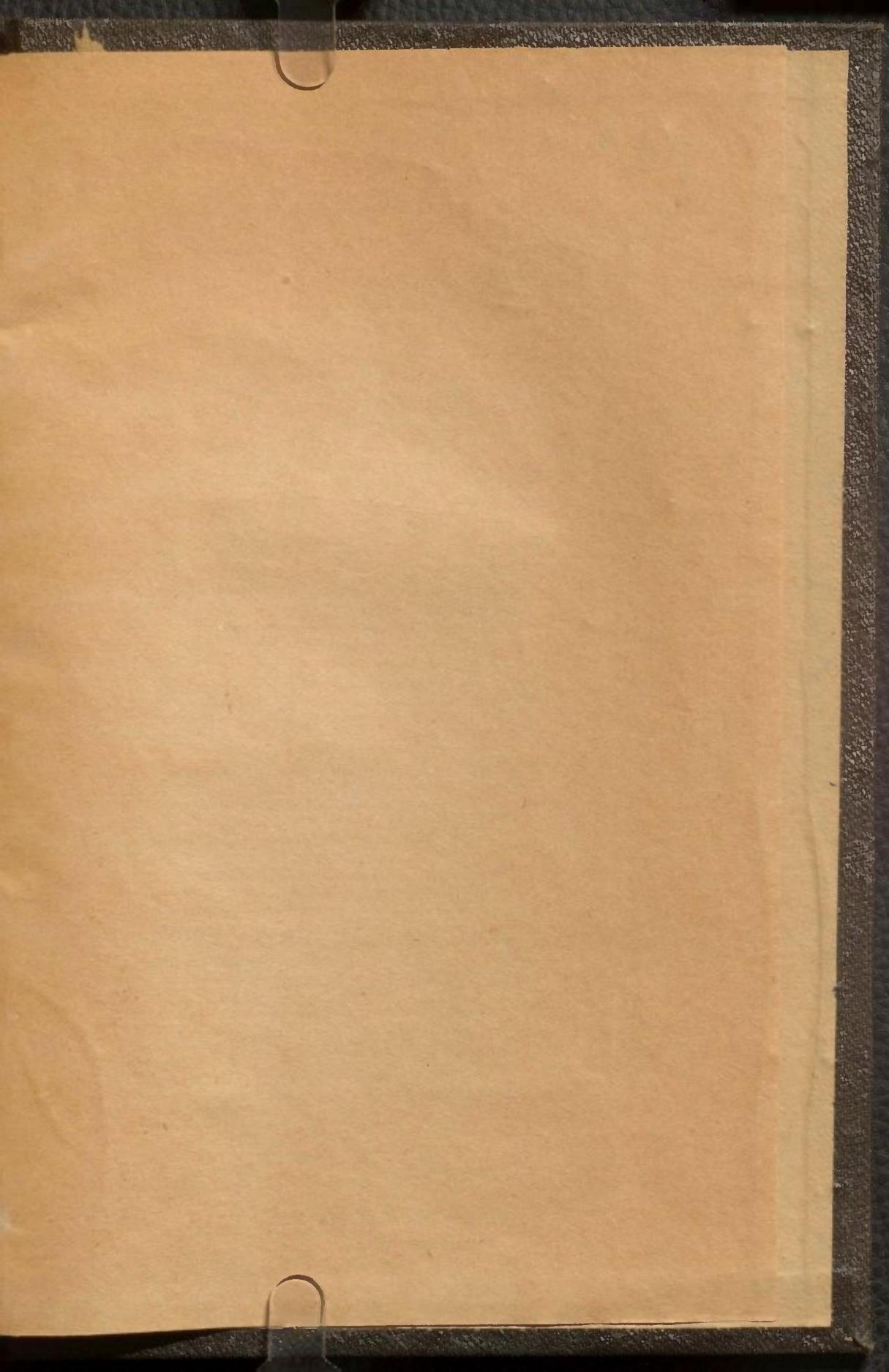

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD
7785 7

M25

7785

7

Lancaster
1. M. 21.
W.L.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمد لله رب العالمين وصلواته وسلامه وآمين
فأخره مقدمة هنا وفي ادم سرفرازى الحشاد حملت قدراته وعمق نفائه ورواده ودرانه بعثت
سبعين اولاده لما خلفت الاذارك اربعين سيدنا وبنين ما لا يطال قاتل قويين احمد عيسى محمد نصطفى ملىء الله
عليه الامانة والاخاء الهدى التجمع الى يوم الآخر العبد يهاديه الله شرف المائة وسبعين اولاده
ورلاهول سيد نطفب رسول رب سيد الارض تعرف سعي الله تراه وجعل المحبة مشواه از او لا رسید الله ای داشت
تحروم سيد طلاق والدلت حاجي حکماني ابو اعطيه راجحة العلية کسر پارشاد بیرونیت بنباید عارف الفرعا اکمل لاله ولما
حایی سعیتین حضرت محمد و خواهره هر ایل را جریخ دیلی اوچی نور السرور تقدیه و در حقیقت سیدیله توپن کر زده
عشر آنها دلو بنا و ستر علیو دنا خشن تو بندی خانه که جوز ارچهول علم الادمان خوش حاصل مخونده خورست
که علم ایلان حاصل که ایل زده احمد حکم ایلکما و سیچ ایزان مهور در حست نز و ایل عایش و ایلان ایل سد
شتمیں ایلان میتو رو تیجیدیا ایل سان شاه چهارمیور از او لا دامیا دهند و دهند ایل ایل زنده ایل ملکی
محبوب سخایی حضرت شیخ خند القادر رکیمانی قدس اللہ سرہ العزیز خاکشیره مستيقن درده دزیله نزیت
ایاد کنسنواره ایل کاد سال فعالی ایل زن و غیریان ایلی ایل زده جنت رخورد در اقبال ایل ایل شیخ در دلیل
پیشچی ایل ایل زده حوم و فقفور کیت و دیگر ایل زده که طالب ایل من اند درین سال که سی کیلر زرود و صدد کس
و هست بحری قدری راست صلی اللہ علیہ وسلم جلدی سخی جهات همکن الواقع تسهل الحصول ملواز ادویه است
مر و حصی زیغان ایل زده مخوب در طبق قرابادیتات لیطانی حروف فتحی معرض همود در او ردم موکدم نیران
فرهنگ ایلیون که دم داده کس و دیگر ایل زده مخوبه و کرد و بودت اینی و آنیه آنیا باده دلی لیم ایل ایل زده قرابادیت

تر بار از من میتوانم تکرار نمایم که این مطلع علیاً و فقرت نگفته صفت الادب و نویزه ام که کلمه حاب الف اوند
دوای پندر است که از زیر آنکه حکایتی نیز نمایم میتوانم در اینجا و جملت نویسند و ماجع و صحیح اینهاست رسم
میتوانست و مذکول خفغان و قشت و پشت و پشتی های طعام از اتفاقات و شیوه ای که تر میتوانم که از زیر این صفت
آن دلخواه شفیده ام سعد کوئی تقدیر میگیرد و فی رسانه ای از این مطلع که این مطلع هم نمایم
فاضل که این مطلع هم خوار جوز تو افرغ را غرفه ای از مریک و در درم اعلمه متفق با مریک خود و عیش و وزیر طبل بالمانه متفق
میتوانم را خوش داشت امکن از کشیده ای از این مطلع که این مطلع کشیده ای از این مطلع را در مریک شیر خواهی
پادشاه شیر خواهی از این مطلع کشیده ای از این مطلع کشیده ای از این مطلع کشیده ای از این مطلع کشیده
تا مکار حکایت کشیده ای از این مطلع
خالص و خذل کشیده ای اخلاقی اتفاقات از این مطلع کشیده ای از این مطلع کشیده ای از این مطلع کشیده
لقد ریکاردم تا دو درم قبل از طبخام و بعد از طعام حابده که در اینجا ناشیه ای این مطلع کشیده
دو درم از افراده کشیده ای از درم حالت کشیده ای از درم ای ای ای کشیده ای از درم کشیده ای از درم
که نوشیده ای از این مطلع کشیده
که کافر از رود و خوار از جراحت تیخت و افترانه خوبانی پادشاهی عنده ای انتقال متعول الموارث و همینها را میتوان
از زیر این رود و خوار ای از این مطلع کشیده ای از این مطلع کشیده ای از این مطلع کشیده ای از این مطلع
از زد پوچت بلیله ادله منقی بیلیله سیاه از زیر بک مسادی بکرند سنادی که بر این رسم ای ای ای کوئه سخنه بر داشت
ما و دیوار و عنان از زد جرب کرد و بخوبی نیز در خنداد دویه باز گوشه حمل بخوبی نیز در اینها و بخوبی از زد
بعد هکار بر زنگ شیخ تغییر نمایند تا اینکه تلوی باز غرفه کا و زبان ای انتقال میباشد فقط از این طرح ضخواهی نوی
قند و از فریج میار کشیده باشد و بالینا ای
از زد نشسته از زد و زیر میان مسخرم بخورد اطرافی کشیده ای
کند و مده را خوت دیده بلیله سیاه ای
ما دام پیشین یار و یعنی از زد جرب کرد و مکنی ای
شربت را زد و درم ناسه درم فایده ای
برای جسم انسام بالتجول بیان اتفاق راست بیلیله سیاه پوست بیلیله کجا به پوست بیلیله را زد پوست بیلیله ادله
منقی ای
بسیاری ای
دلست درم و چهار دفعه صاف سر و زن اد و بستایی که در ای ای

فلا در ویرانی کو فتحه بجهت بر و عن با دام پسرین یا زرعین از در جرب کرده اطیعیل سازند که شیوه مایه کم و مت
ست بوقت تهدیه نکنند و نکنند خادی و مغل ارزش دود رام اگر رعناف همانند می چنند اسیر ایله خوزیند و کار
بیه انتزیج همه ملل احباب نکنند و نکنند اطریف کطبخ الزم نمود و بوسرا اسود دید مغل ارزق نمایند و حداکثر
پر کیان است درم پوست پنهان که باید پلسانه ساه پوست بلبله آله متنی از چونونه اسلو خود دکنید
ده درم مغل و قلوکس را در رات کنند و ترکشند با محل کرد و مصل بعوم ارزند دود و بوره نو ته بجهت بر و عن با دام
شیرین یار و عین را در جرب کرده لتوام کشند و شیرین شنیده شنیده درم اطریف شیرینه جست جمله که غصه و چرس باعنه
راست و رسکه فرنگی را در ایل کرد اند نوشت پلیده از زرد چهل درم پلیده که مایه است بتره پر کنند ساه
آمد بیچ سنا افکن پرسکه و درم کلکس خشندر زرم را بوند حسن جوب که در بیان کاوی پرسکه و درم کوذت به سخنه بر و عن
با دام پسرین یار و عن را در جرب کرده ماشیش خلاقوق که خندا داد و بساند که شیرین شنیده دود رام تا چادر رام سخ
طنه عتاب ایارچ فیروز دوایی راست که مخفیت مالیت شنیده ایخته ایلیغه او بیرون اطا کاد بعدم مرچیع تراکیست
در تتفقه مقبول دماغی و از اله خالع و لغوه و کسر خار و نقل بسان خوب بزت هفت ایشان سفیل الطیب ذار
سلنج خب بسان عدو دیسان رهیمه کاراون زغواران پر چنگ کلدرم چهل خوب طی د و چند لغونه سفیه نسوف
سازن بعده پیش خانم و کشید خالصی ایخیره نکنند بالالی ای ایش کوم بنو شنید و دفت حقن سخ بول میع سیتا نیلور
کارن ایش عقل کشید و صوب نمود و در ساره حشک سازند صاحب بلو بسیر افایزه هند راست و بالا که ای ایش
خالص باید کرم حمله ده بنو شنید باید الیا پائی که صد ای و محبی هر یکی دماغی داد و حمایت و حذف
حوارت از این اظایار و دمخطی بسازد و سعال او در عین پیشدا ایمی ای ایش صفتة ای ایش شفته پیکر
و کل بعلی دو خسون کند می شرست بکار که شرست همکش شور دیده شت در ای بخوبی ای ایش هاق خوده
در طرف ای ایش باید ندارد ای ایش کل ای ایش دینه خیزد ای ایش کاری در رات باتی باند یا باند ای ایش ای ایش
حاییع ما ده واله دید سفیش سلوف و مقبیان خطم شیر و غیره مخصوص بین کو فته هر ای ایش ای ایش
کند حمله باید از ای ایش ایم ای ایش در رات پر بزند و در طشتت پر بزند و قوری را و عن سفیش بازد عین کل در ای ایش ای ایش
ذیز علیل شنید و بزند
از دیماج بر ایل و در و زک دوسرا بار ایت ای ایش کشید و ای ایش زایان ای ایش باند شفت خود رصد ای ایش
نافع راست ای ایش که بیزند و بیزند
سر اور ای ایش داده دود ای ایش داده بسته کشید و در طرقی که در دیا است و ای دو در عالم که بیش از پر لر
سوران بینی کشید خوبی راست بخوبی صباخن ای عمارت ای شفعت حبند راست پوست بعیلان بورست

درافت

پریک سه درم بیوست پلیمله که با بدی هم گرفت اسپیون بوست تر نخ زر ماد بار چنومه غوازان ببسایه زخمیل پریک
بند مرتب به بام شغال فند خنده دیت نیم چند و اب دشمنه دو شریعته دو قتعل از عذر یک روز بعده ۱۱ نویت دید
و کام کنداز مردی فوت لطفی شنید که طل بخش نیز عود بندی دودرم کو فته سخته اشناه طبعی بیا مزد نتوانم
از زند و زر بعد قدم رغوان و غزال ماقله و قزوی نهاد بیفرایند قوی ترباک رحو راشی عدو تر شی صفت نقویت فند
و اشتباه لمحام نافع است بلخی و هژاوی بی بردو رایخ است عود بندی بسط طبا شتر سعدی هم خاص بوست
بیرون پسته و لذت مل حوزه دودانه مل مل مل حوزه
سر حضه ادویه اس تهون کاغذی شش نوله کلاس عرق کلیوژه بر کنیم اطل ادویه کو فته سخته بستور طبا سازند
بو عذر که صفت اینها طعام خوی تر راست بخود فناب تر و درز رایقه از زر تهدیت آن خود خری سه درم نصیلی خوزه بو
غزال ایسا سر در بیش سلس الطلب قابل لذت رفاهی صنوار با در بخوبه تویت بیرون پسته خسنه زغوان طبا شیرمه
بریک دو قتعل ایشانه مل
مشهود بخون سر زن جوارش بسط طل کردی بعده و حکم رایخ است بو دبلم ادفعه کند و لحاب اتفق از دنای بازار و اراد
مصطک سر شغال ایچکن قند وسته درم طلاس نتوانم از زند و پر روسی بندی ایزند و بیزند بسته از نه صنعته بعد قدم ایزند
شها سایده خود رخش سکدران ریخ درب و صنعت هکر و چیان و رسیمال و قی هنید تمام راست و تعویت معده و کید
و دلیل است صفت ای کل ریخ در نه مل
بیمود ایه سر توکله از ورد دانه مل خوزه بند کو شر محکت فشر طبا شیر بندی بریک دو قتعل بویتیه بیرون ایه
بویت تر نخ زر نیم زیب ای ایون بریک دودرم سلس الطلب بسط طل ایز بر کنیم تویت غوان بریک
کن شغال مریک ایکنک مل
کونند و تعویت سعده و سهم طعام و حتی وحاصعن بینه ای رفع ایشی و ادجاع احتنا که ای کل رسلم و برو دست بود
و ادجاع مارده ایشی دو ریز و ریاح را محمل نسازد و فنبل نخه است دودرا و دست اور رفع قویخ در بی کوشت
صفت ای زنده ای ایانی در رز خا د درم قعل ایاه باز زده و فن ریخیل سوئیه ندرا و ولدی بی کلیت درم نوره
ارمن بخدر معلم ایک درون داده خوار ایز که خود سفر ای دلسانی دو ریز دنیز ریخیل باخواه بریک دو ریز ده درم طویلتر
پلیمله کابنی بر دی خنده دم عمل ده خنده سرین کل شغال طبا بین میون که ایکنیک ریست سکنی ریانی ای طلبخون ای سکنی
خوانند و شیخی دی ای
دیم کم دو ریز دست تقدیل ای هر ده و غنی معدده و دیاع بخفی رطوبایتی همیش مده و لیکور ای غذ ای ای ای ای
بدجاع دیلی ایست ببردی و دھول ایارده او فقی و چیت در دعاصل دغرس و لعنت شنید که ده دنایه و خوار

و سرمهول پنجه کی او هست خود وین و یا بس المیغ اوه غنی و شج بوجلا استاد رکنست سل فرنوده که طاعنده بازه نو خود دینه تخته
که نان خوارش بین بازد و مکعنده را چون بخواشند و صاف لکنند نایت مایب سرتبت و دیگر برای شرمند اینچ گفت که طبع
وقی اتفاقی در جوی را عرض کرد که چون اور ایسا جوی ناشد و یا هم قام ما او اینچی باشد صاف شکایه ای اتفاق
تفصیل کاره و گفتی که ای ایوی الکبر و ایسیه ایتفع الا استفاست و صفت خلیفین شکری ایست مکنیخ فرنز ای اقحاح و چم پال
کرد و در هر فر پاک پیش رندنا خوب برم در کم مواد و راضی مسحوق سایه زندا خوش ایخته خود و تاسه روز بزم هم کام
بریم مایند سی همیل ای وزر در آنها سکنی از ندوی هر کاه ایشکی ایند دیگر ایمیز بند و در دن ایکر لحمد حمد میباشد خانه
کل بایک و صفت خواجهیں عصی خون صفتی کل ایست بیختر کل هایله و داصل ای ایه بیکنند باز و دن بذکوره دو زان
پیشند ای ایام ندووره و رانی که کل هایله دنیا که رکنی خانک ای د کلاس ترکنند نازم خود پس در قندیاد عمل ای خیریه
معلوم قریب کشند قریب ایتفع راست داج الحجا ایج سنا هست داد که کنه و ندو کرم و سر زانیه هست و مصحح خل
مارده ده خاره و پیهایی خرمد و فایله مغنه و در بیچه همیل ایز نوست باید داد و در ای ایکنیخ و صح قوی خوب است
و ایفیوی ای ایکر ای صون کند با سعادی ای ایج هبته کر ایوان کرو صفت این چم خیز مائل بیعت تا توشه دوازده و دم
و ایون صفت هست دو زم رغیل ایخ عیار بر کیه خاره ده چم خیز داد را که جل کند و او و سکونت سخنیه همان بیکنند و مقدار
خود خیزند ای دوزنای بخطنم ایتفع محب بیت حب ایاچ خوبی تر و رستقیده دیان صفت این تر مایند خر ایته
بر و عن جر کی از ده مکدرم ایاره بیغرا ایتفاعی حب ایسیل ایسیون غاریقون سعندس ایز بر کیه بند دم مکنند
یکیم دم ششم حضیل دلکی کو فکه هست باین حس ایز ندو عقد ایخود ده سل الوده ایخته بایند حب سوی خان
صرقو طاری بولت پیله زد ایخانی خسیق کو ریان ایغندیشترن خور و شن بر کیه و ددم رغیل خوبی سقویتا مشوی
بر کیه مکدرم کوفه سخیه بر و مکنده حرب ساخته بیرون بادیان کر شتی خوب بعد رخو دید بذکر شتی ده ددم بایکرم
لوقت حضن حب برای قلایع یولیست بیخ رخمه عیات بر که ضا طا ایم کیه سعید و ایه سل باز و مرد ایکدیه ایه
سائبده دیکشکو ای ایفرخیه حسوب لغور بخود ده سلند بیس بیچ و بیکت ایک حب و مکنده حب سلیمه ده ده
مالکیت ای ده طلاق ایتفع بخ ده ایتفاعی ای ایفرخیه بخیت ایه بیخ و بیکت ایک حب و مکنده حب سلیمه ده ده
بر و زه بر کیه بایر ایله ایطفی دوی و کیم توکه بلندیه بخهاد ده دوی ده ور عن کاد میشت کر ده خدا ایلمو شد و
بعد رخود در راک کنند ناجهیتا سلند ده بیچ همایه بیکت بیکت ایک خود بر طرف حب دلواتت ایه بخای که ایخان ای دوزنای
و دون ای بیندی بیند رخوت را داد راک حکمده و مثل درینه ایکر ای ایچکنند بیعت هایی بیعت بر خیار کو کیه
ان ای ایچیهای بیند زد رخوت تخلیل را داد ای ای ایچیهای تر ای ایسته بیکه بیکیه ایچیهای دیگر
مجیش ای ایافت ایک ده عبار پوکیشده چند لارزی ایکا هم ایز ندا خکننده قابل بیکن بخود حبها به سلند دلک ایو لد

نمایند از مردم خواه فخر خود را که بخدمت ملیحات بخواهیم اما زندگی باقی است اطاعت و نیز کار و
و خود را این را کار از رفره لسازی کنند و رفته هستن که قاعده حواب پائید و رتب و نویز رفع تکمیل نشاند صبح
علی ربان را کوک خشمگاهی سینه امون مسادی اوقافه سخنه ملیحات بهداشتیم اما زندگی برای ای سرمه
بلطفه دخواهی صبح دید فخر نادام شترن فخر خود را که این خوش بخوبی این خود جیگانه برای ای سرمه
مفتر کاریه هندی طلبانشیزه مادی کوچیه سخنه در عراق ای عجلانی محل زاده هیبا اندیز خود میدند و درین
وارند جیگانه سعال ام از زمانی از است ششنه کتر ارباب اوس نعصاره کاسیو جیها اما زندگی هست جیسی
نموده باشد خواه بمردان کار کبر و زنگل اقویون نجفی علی کوچیه جیهی اساز زندگی هم و مهد عینی هالاند
مجویز است خلو ای زندگی اغوثت باه دندل و بخت و شینیون علی مدلیل بدراز و دوکه و صفت برده
و فصل اند محوب بست زار و کشیدن و سرخ روز از نویت و کجاوران باکش کرده نکین و خیم منزه مانع حسته
حدائقی کرد و زیر شکر کاد بس زنگ نایم اشود پاره همیزی مانیزه لعده از دخود بر بیان و مایلکه کنیم بریک یازده
درم در مداری از دخنی کاد بر بیان سازند و فند میزدیک من و حمل نیم من در دست حلکه ده مهاف خود و در
ایزندنا تو ام ایزکس زندگ و فرن ما مخدوچ کاد ده سر خوشی داده خرد از زند و زرده هم ضمیم غ در ایستادیه
است بعد دیگر خود اگر زنگ محله را امکن شیراح دیده بعده فخر است فخر بادام کیزی خرچو خلیخو زد خیرها فل
جه بیک و دیم حبیت التعبده حشک فریله در رضیه ریخان خویان بر کاره درم نمکان نیک بریک کیک دنم
مازیک ساقه بیکنیزندیز رصلیح ده و دم خورنی خلودی بحمدیه خیانی شیر خوشی کاده خیل باد و زنداده کنده
مشیخ خرچانیک طلی حسته را در داد در بس ماوات دا خلکه و خیکش و خنده بر کیه است کو دیگرها او مکنیزدیسی کنده
لیکهاد و اعلی کرد پیغمد و سریم زندگ تا چشمیست و داد از خیریه صاصه هسته یعنی علی نایفه است حضنی
الاطر از این حس لیحتمل بعده اولیه سانیده در ایت مالعده مانند و شکر لعیند و در این حد کرد و با ایند و عاده و نیزه
خرویخ زاد مداری بر بیان کنند که سرخ ای و لعد از ازان در ای و دلکه مکدوه و لاطت کده در روز اند و سو شند
جز برده دهست صحفه دفعه ده در این کر که از کاری ماشک ملخ و وز اعنی حون و پر بیان که بعد اینست بـ راصـ
لـندـهـ ماـشـکـهـ رـاـجـارـهـ مـنـوـاـسـتـ سـلـکـهـ بـارـنـاـ اـزـ فـودـهـ رـاعـتـ کـیـزـمـ مـعـنـدـ وـ رـیـخـ سـانـیـ دـالـ کـاتـوـ سـرـمـ خـشـکـهـ کـیـزـنـ پـیـدـ
ازـ کـارـ کـیـکـ تـکـلـهـ جـدـ اـخـوـ اـرـ اـلـ شـتـ خـنـیـلـدـ بـحـیـ درـ بـیـونـ اـیـ کـسـ لـکـهـ کـرـ لـخـنـدـ وـ قـوـهـ لـعـنـهـ بـکـوـشـ نـشـندـ
نـاـجـمـیـ طـاـیـرـ بـخـوـدـ اـزـ خـارـ رـوـلـهـ دـخـنـیـ اـزـ دـکـمـکـهـ دـلـهـنـدـ وـ بـنـهـاـ بـنـوـشـنـدـ وـ رـهـ کـهـ دـهـ دـوـرـ خـوـ اـوـیـ اـلـ اـنـافـهـ اـسـ اـرـ بـمـ
خـشـمـگـاهـ بـعـدـ بـشـرـهـ کـنـدـ وـ بـهـ بـنـهـتـ بـتـرـنـ وـ قـلـوـظـ اـزـ زـلـهـ وـ دـهـ خـوـشـیـ دـنـدـ وـ بـنـوـشـنـدـ وـ رـهـ دـوـرـ اـنـ سـرـ دـخـنـتـ دـیـعـهـ
اـلـ بـیـارـ زـانـهـ اـسـتـ خـمـ خـنـیـشـ کـیـزـنـهـ شـتـهـ بـاـبـدـهـ کـوـدـ بـیـانـ کـرـ لـعـنـدـ دـخـنـیـ رـزـدـ اـزـ کـرـکـ وـ دـوـرـ خـاـلـکـهـ کـیـلـهـ

نیم درم بو او ریخت از طور حیره طبار کارده بالایش مانده فکه بور رخچنی نیز کم نبودند مصنوعی طبع خوشیده باشند المثل
حرره که در این این سیر زدن شن حیث تینا غصه و سرپرکیسته نافع است جو صنف وردی نیم عرقی برخواهند متعال
تایکه متعال احیا مخصوص خوبت هرچیز رم نوشت ما سرمه عورت و سات در سایه بند مزک که باشد مرد حق نتوڑه حس نفع
مالیتی ملائم جو شنده مالاطلن بالا و هم کرم میل ماند ناس روز یا شش وزنی داشتند و متعال مسناش سه داده اونهار
که کفره حیث نزله که از سیاه ععن سرفه عام عکید و نفع مکنید اصل الیوس بعشر و ده متعال مسناش سه داده اونهار
نکدام از شسته و دودم ریختی ملائم خایند سخنی و ده درم هر سه دوده اگوفه در بستم اشاره است که ترکده
صحیح بحوث شنده باید دینم پا او برسد از باره ستر آزاده بیانات دن ایجه ایزد افتاده ملی خزره بسیز خون خنده ترود
نمیخیل ساییده این رفته که اکرم هم خو قوه نتوشند در عرض سرمه و زنده ضمیمه مواد ایله عالی میان احمد
چیزه سمعه حیثه حونت سیمه و حلق و ورد ارم و در طب دفعه و را لذت نفع و نیمهای کرم و در فرشاده اول
ونزدات نافع است و طبع ترمیلینه مرقی مکده و زور افتاب ملکه از درد و سرمه از زند و در کشک
ماک کرده باشد این سیستک طیزد و کو سیده حیند از زور افتاب ملکه از درد و سرمه از زند و در کشک
که کیند مدری و دکر اعفاد ناندو و در سمعه شازه سو و سمعه هنف و خواجه منوچه ریک شایه او زر کشیده
مثل از شر علطف آده در اتفاق دلار نزیریت از متعال یاده متعال حیزه دخانیان عذری حیث نیون
دفعه یی عدل و نوعی تلبی نظریه داده است او ایونج ما چو لیا و اشتام صفتان رزیل مکد و لد مصفع
این کما و زمان کمبلای سر درم کل کاد زمان کلیز حیث شغش ایز شمش عرکن یعنی چند ناتکه صندل
سغیده حیث ریک عذری کیم درم شوای عذری در دوازه ای ایلک تر عایند حیچه حیث نیون
کم سیوم حضه کاینده صاف بخوده بانهای ریک اثار و عمل شم طبل اعورم از زند و اخر قوام خیزه در اخیه ماند
ورق طبل و رق نوره از سر دست شماش اضافه بخوده تایه تمر در محل حواله بند که دعوی تر خود بوده است
سرسته از مکدرم تاد و درم بو عدن که بیانات بعوی دفعه و دل بود و در زر ای حق تعالی و عشی نافع
تیزست کما و زمان لکت متعال کل کما و زمان ده متعال یا دخنوه به محتمال کلیس خ حندرل خنیده بیند ای طب
مکه شنده ایز ری عیشه متعال مجموعه ادار و در طبل ایک و کلاس غب اند و صوند بیند و صاف بخوده ناید
طبل قند قوام و زند و لعف بر زرنده و در ای ای عورت ملکدرم ریک شم درم کاخوره در دل زنک افهام کسد
شرسته دودم بنا کلاس حیزه صندل اصلی سعیده حشو بجوده ای ای ملکدم در کلاس سوده در قوام قند سغید
که کیه طبل باشد در دل زنک ای عیشه ملکدرم در کلاس ساییده کاخوره ریک دل زنک
بیان این زند و بر دل زنک حیزه مرد و رید حیثه صفتان محرب بسته مردار بسته مخلوں بخراهم بند و لد معزیم

من خم کل و شیرین تخم خرد معنی از پر کیس ده تو ز میان بعید ز بر هر چهار ارشم معرفت از پر کیس یک نکوده هم باشند چون که فرم
تو لام عصیه را شیب تک درم ورق نقره دودرم سایت غنیمه کل طال عرق بید تک شریت است از پر کیس نهر طال برخوا
میتو و معموم سازند شریت بلکه میباشد برق کلیو و ماس الدال و ماقو زد که منع نزد لات کند و سرد حملت اسما
ناخه است از نزد احشیان که در دی خصیخ شی با ایورت بخته باشند کو گذا رکم خم ازوی مر نیا و ده ۵ میان شریت است
علو و خم خطمی خم خازی کیتره این معنی عربی بهداشت شریت پر کیس بخدم دام اهل رکم من عشریت درم بزر قطون ده ده
جوله و سپشی طال ایت با دن بخسا نهند شریت باشند دو ز پس باش زم پیزند تا به جمهاره صاف نکند یک من قند از خود ده
لعم و این شریت شمشاشه دوار امسک خار چفت صحف دل معده و صعنان و قایق و نیوه و صبنن اللطف ناخه
است و بت ریح و امر اصل بود دوی دام و دیر و باده ای زمان حامله ای زن و قوه لذت صفت ای زن و زن بآسفته
پر کیس بدم بز پیش موقن زر ایهاد مرد و رفق خلقونی پر کیس بمقابل اینکی قاعده قرفل ایستاده
پیزندی از شریت بمعنی پیش خار یک تک درم حملت فرار فاعل بخشی از پر کیس بخدم ده و خند شریت
از نگاهش تا مکانی علی ایز پر کیس بار که چفت نقویت دل کم و زد ای جمله ای ای ای خار ناقه است روز ایز
ناسفت کل خاد زمان ایز شیم موچن طال شریت بعند کلیخ لمدز پر کیس درم پیووت خم کاموس پر کیت
کند ایم درم لشتر خم خصل ایز شریت بعند ایز خم خرد خم که ایت ایز پر کیس دودرم ورق نقره ورق طلله ده
پر کیس بعند علی ایز شریت بعند کل درم و بندت درم قند عقیده و خند عرق سرست کلد عرق نسلوف پر کیس
بچای ای که کند ده ای زن نقویم او رده شکو ده ده ای امسک بار ده بخیل ای طال شریت بعند کلیخ خاد زمان خم خود مغز
پر کیس بخدم درم کنتریت ساده قند ایز شیم موچن پر کیس سه درم خانک تک درم ایکه بتفی عفی ده و خیمه علوان
بند درم قند عقیده ده و خند شریت ده دودرم ده و زنده قی هموزاره ای زمان ای داد رز پر کیس پیده ایه زما زانه ترس سه ها
ز ده ز جلد ای ده لولت پر کیس لسته پر کیس بخ خطا بسیز خلوره حملت پر کیس هم خرقو فنه سخنه از ده درم تا
بنفعت ای زی بکنند و مات ای ایز مای شریت ده ده ای زمان ای ایکه تک شکو ده و ایکه قی بیانه ده زنکه ای زمان ده سر ده
دیه کلند با ده بز ده که سه ای ملطفی بز بخشی بز ایز سوده مای شکه بخورد ده ده ایکه سر زی بسته ایسته ایسته
دی ساین بخیت بست بند و ای که ای ای اقسام عله است مای سر زد بر قدر که جوان بند شاند مات پر کیس بخیار سر شکد
و مان پیزند بے عکت با رو عنی لیهار عده ای ایز بید و بچای رت طایخه پر کیس کیا ریا عرق ان سو شکد عد ایز
در ایان پیزند و عکل و عکل و عکن ده ایز همان عایند و در ده سفته بازون آندره تغایر مرعن دفعه سو ده
دو ایسلکه می ای طحال بحرب کدت ایت حمرو ایت نیون ایز پر کیس بکل طلله ایت ای ده کیس ای کنون ایز پر کیس
بچم طلله داده ای ای بچمی سو گانه ای پر کیس ده تو ایه ایکسیا ایه لولیت چیتا ایکز ایان پیده بکنند سو وی بز کیس چاره ده

ا و زی کو فته سنجن با عرق نایی مذکوره مزق حس افتاده در شنبه کاره چهارم وزیر احباب دادار نزد ایشان
لیکن وزیر یاریک هم طول بخوبی نزد دوست نکه جب المتعه و کرم وزیر از راه رکن که کابیلی معین شر سه دنیم تبریز قید
دو درم و سبل بکرم حس لاعیل عکس هندی ییز ریک ییز خدمت کو فته سخن باعو رفیق نگر شند و شادل فرجایند
ذو الیله کرم مرارزو و کرم خواج رانفعه در بیوت دشت نهادوت پیوست در فست امارت بریش برد و درا
در کشانه لغز و رازت ترکیش لعده در سخن زندت ناخیمه لتو و دس صاف سازند و داشت رکنست قفتیا لو و دک
قاتقر دیه و ریزند و شربت خمایند دوست نیکه چهارمی روانفعه نیست قطایق نیت کوش هم باد کفرنه کو فته
در دیگر خلان که ت و دیم باشد بعید از زند و داشت در ران ایلز خفت ایت مذکور بر قدر که دطلوب باشد
املازند و برا اشی خنده تا کرم تو و سپو غلبه درست دزدان بو آن در رشت پس برد و داشت ایلودون ایل زی
ندکوز در زوده باشیم عالید و باید که بیان باب حالت کرم باشد تا بکیاس عالیت بعده دسته ایل ایک
بر را و رده تا چهار کیم کی در رو و عنی رازد در او و رده کمال الدلیل پس ایل باز محمده زیر بعل و پلکی مرارند
تیا کرم عما نزد و دوس ریور را راعتفت این عمل ایت کرد نزد ساسند نیترات و لیتر ایت این عمل نیت کشند
و مایل بمحمان خنده دو رسک در کلکم و در دری حاکم را خمیب حرارت لود فتحه دیده بحیر بست آزاده اش
سایه همیز کرده و قدری نیکت بیزد داخل کاره از بیکاره بترتابه کرم نیزند پایزد فروخ او و رده هر طرف
خام وی او عن کو فته یار و عن مکل یار و عن بید ایخیر برصیم رسد مالیز و مصونیز نزد و را که مرانی بیت
پهلوی بیعیت حوزه ایت نایند نیزه ایزند هوی ترند و را که هوی بد وی کس را خوش تاید حلشت بعنه انگوشه
اندیکی ایزند که نیخ کیزد را و دو احکم قویتی نیکت بید و صیم بول رانفعه راست نلوس حبار نیزه داری
بادیان یاد ره طلب اخذ رحاحت در کلاب و صاف کشند و و عن بید ایخیر تازه جیه یافت
مر ران افزوده شوپشند و شوپشند ایزفلو سر سه درم رامت و از روز عن مکدام دوست نکه صفت ایشان
و سخن حرب راست بیزد میزد و میزد ایزفلو سر سه درم رامت و از روز عن مکدام دوست نکه صفت ایشان
کو فته سخنیه نیکت بیت یا کم و زیاده حسی حاصلت مو اغی خونی بر عین بر سند دوست نکه صفت که هیل قیح و رز
و صعف و صعنف نسده رانفعه راست نیکت بید ریچار نوله بصفتی بادیان پر که سکنیله کو فته سخن
کل درم مات سرد که رست مایده مایند بید و ایشیا طاره عدا ایشی دادار نزد هر طبقه بدریز کردن نیک که
تیاری قیب کو بند راست که نیک ستم ادل بکیزند و در روز عن بادام یار و عن تقادیر بکاره مایزند
پلکن نیزه که از ایندی دوس بکو بند و کیا بیان راست نیزه وی میستند و قدری ایزیه نایخواه نزنان
هم نیزه ایت بید و شیره در نیک اند را زند و درست بیت بال ایل برسی عال نویجه ایت بید زنده و برا اشی بر استه نایند

برنده خواهد بود و فرد لجه نهاد و معدود که در سیون باز شنیده مذکور آنچه زبان اساز پرندگان همان دسان هسته است
هر چنان پایان پذیر که سینه همچنان میگردید و دل آنکه اخون را رسماً بمناسبت حضت خواجه پسری که فرموده بود که همانها بعزم
کار و بروز شدند و دل آنکه کام نشک دفع کنند یا خواهد بزرگتر خواهد بود از اینکه با این طریق که نهاده باشد
از پذیر کسب ملکه و کام کوچه نامه خدمت کنند و اداره اینکه ملکه باشد ملکه را داده خواهد
سازند و در آنکه حکم سینه همان دناس بپرسید و از طرف این انتیکه که بعد تناول غذی اینکه ملکه را داده خواهد
دقت خوار بخوبی نموده بزیره که نهاده بزیره از نهاده خود و نهاده بزیره از نهاده خود و نهاده بزیره از نهاده
در طبقات اصلی خوبی نهاده بزیره مقت زده خواهد بزیره از نهاده بزیره که از نهاده بزیره بازی بکار رکنده عاضف
کلدان از ایست و از نهاده فتحی بازی بزیره خاداده بخوار اتفاق خود را احمد و میاده خود ایست که تدقیق ملخ
نمایند که از نهاده بزیره از نهاده بزیره ایست که از نهاده بزیره ایست که از نهاده بزیره ایست که ایست
کلکور زد و داده عکسکه نهاده متناده و کرد و بزیره خانی سر درم ناده دان و درم ایست و داده ایست که ایست
در چشم ایست ایست که بخواست سند خون رکت بسالان یعنی خاص بخواسته بکار رکنده و داده ایست که ایست
بخر جاید و در سکه طبع و صبح الورک که ایست که بخواسته بکار رکنده و داده ایست که ایست
بر ریک و دستگاه در زرعی بخوار طبع و صبح الورک که ایست که بخواسته بکار رکنده و داده ایست که ایست
سرمه نهاده بزیره ایست که اطلاع و عاشر بایشند نهاده ایست همان و داشت سیل و دیتم ایست که بخوار طبع
یک سبو ایست که بخواست نهاده بزیره ایست که بخوار طبع و صبح الورک که ایست که بخوار طبع
فرغیل و از رنگلیل نهاده ایست بله ملکه
جوشی نید از زند پر کامکه لایق جهان اینکه تو دیمیه ایست زند خواه ایست که بزیره ایست که بزیره
زاده هنوز را العقد و خود و زند اول ایز بزیره ایست ایز بزیره ایست ایز بزیره ایست ایز بزیره
که بزیره بخوار لون بزیره ایست ایز بزیره ایست ایز بزیره ایست ایز بزیره ایست ایز بزیره ایست
و بزیره ایست ایز بزیره ایست
بلوغ خود بخود و دفعی کی شود و در کنند بلوغ خواند بین عمل باید و بکار رکنده و بکار رکنده
از پذیر کسب دو درم در ایست
سوچتنه نهاده روی عنی هماف ایده نزدیک بزیره قطران ایزان تیکر کرم و کوچتی عکسند دو ایز ایز
صفع باه را که سب حرارت نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده
اگل سیز ترازه بخواسته تقویم عسل ایز دروزند فریزی سبیده قلاب پاک کرد و سی دم در داد

ا و دیگر کوچه سخن نبایعی می باشد که معرفت مسافتی در پیشنهاد کده جهار از در در احتمال علاوه بر علاوه از
لکی نولد پارک هم طول بخوبی زند و اینکه جس المتعه و کیم در راز راز کشیده که ای عیشه رسید و نم ترکیق
دو درم و قلب تکرم حس بالغی عکس نهادی بپرسید هم درم کوچه سخن نایع فرعی پرسیده شد و تناول معرفت
دو لعله که کرم مر از دو کرم خواه راضعه دید بوزت درست نهاده بیان است درست آمار بررسی پرسید در دو
رسنیان از از دو رات ترکیق شده درست و لذتدا کمتر نتواند بسی صاف شاید و ایت برگشته قیمت ای ایک
فاسخه دیگر این نهاده و نهاده و اینکه جهانی در نایع است قطابیه بیان کریم بیان یاد کردن کوچه
در دیگر خلدن که ای ای دین میاند بعد از دیگر و دیگر و درون ای ای احتمالات مذکور بر خواهد و دلخواه
املازند و برا ایشان نهاده تا کرم تو دین بیان نهاده در دیگر دیگر پس بر دو دست احمدیون ای ای
ندکور در زود دین بایم عالبد و باید که سیان بای خالت کرم باشد تا بکیم اس عالم نهاده دسته ای ایک
بر زوده تا جهان که طی دیگر
تاق کرم عالم بود و دیگر
دوباره بخیان مخفیت دو لذتدا در دیگر
سایه همیز کرد و قدری بکشید زیر دلخیل کرد و در دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر
خام وی روحی که دیگر
یهیک که بخوبی
اندیک اینیز نهاده که نفع کشید و را و دو احکمه قوی نهاده بیان دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر
سادیات پاده کلدار بقدر حاجت در کلدار عالبد و صاف کشید و روحی بیده همیز دیگر دیگر دیگر دیگر
سر زن افزوده نهاده دیگر
و سخن خوب دست نهاده دیگر
کوچه سخنی که کفت یا کم و زیاده حدیجی است بدیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر
و سعفی و ضعفی صده را نایع است بیان دیگر
کل درم میگرد که است مایه
تاری قنف کویند لذت که نیک قشم اول بکیم زند و در دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر
علیق نهاده که از دیگر
ضم نهاده ایت یهی دیگر دیگر

بر شنیده خالد و فرد و ایزد و نمک و سرمه و سوچه ریان سازند میین میانه سان بخت است که
هر یاران باز پسره که سمع کارهای خود داد را تقدیم کنند اگر از رسماً بخواهد خسته خرمایند که نمکه باعتر
کلاد بند نمکه و داد اعکه کام شکم دفعه کمتر بخواهد از زیره ایان هنوز کمتر بخوارد که اینه باعتر غاره
از پریک ب بلدرم که قبیله باعده ساه پرسنده و اکار ادم که لان لو د غلبه کام بسرا باشد خمده را داد رکه خود را
سازند و در آغلان اکه سینه بیان نیاس بینه در طلاق ایشان که بعده تناول طعام و شرب است ایش در
دقت خوار بخورند هر یاره زیره بزبت قند سونه و بخورد بست او بند ضمای خود و آفند و داد نمکه بدل کرم بعده
د طلاق ایلکیت خوب راست ایچل بندی بور ترقی زاد عدو مرد با ویرزش کانی کرکنده تخفیض
کلدن ایالیت و ایان فیفع باز مردیت خاداده بخور آفند و خود را بخود داده عدو دنیه ایش که تعقیل ملخ
نمایند تا در ایس معده از خود و کام ایحاس بیوی طعام باز مردیت نکند و سوچه سعی را باعده ایش روی
بخورد و داد نمکه سفت مشابه و گرده بیزد خانیت سردم ناد میان ده درم برد و دار ایو تو من ساخته
در چهاره میال ایس بخوبت شند چون بک ساله ایان خدای خوده بلدرم بکه سکه و دودرم و دعن خل ایش
محیج خمید و در سکه قطعه و جص الورک که ایس که نزدیکه خوارد نیست ایش ایش ایش که بخور کیان سعید
پریک و دنش تعالی در روز عی خوار و طبعه منزح که اطلاع و عاشر باشند متید ایش که ایش بند داد نمکه صفت
سرده ایش بند ملخه منزح که اطلاع و عاشر باشند متید ایش بند ایش بند داد نمکه صفت
دیک سبو ایس بخوبت شند ناید که سوچه سرده ایلکه هم ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
قرنفل و ایز دنفل بیوت بهیله ایز بزکت ملتو و هم ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
خوش بند ایز دنیز که ایلکه لایق جهان ایلکه لایق جهان ایلکه لایق جهان ایلکه لایق جهان ایلکه
را ایلکه لایق جهان ایلکه
که بیزه بیه سخا را لاینید بیان ایش
و داد او دعسته نه خاید و رکم باز ایلکه و دویی بید در لکه و حیرک بکش نایخ ایش ایش ایش ایش
بلوچ خود بخود دفعه کی شود و زکر نمکه بیخ عانیز هیعن عمل باید دیکه زکیل ایش بند خوبت سوچه
از پریک د دودرم در ایش ایلکه و قرض بسته در روز عی تیخه تیخه ایش ایش ایش ایش ایش
سوچه شود روز عی هاف ایش بزکر نزد حنف قطران ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
صفعه باه را که سب حرارت نایش دنایخ ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
اچل سب زیاره بخوبت شند تالیع و ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش

بهر و دست کنتر ام طوطی راست و هیبت پوچت دماغ و صداع و کراسام و شنج بیسے و سینه باع مرد خواه و سهو طا
و هیبت همپان کوش و قطودا و حجتید و زرم و قی ندیتیها و هیبت عسر بول و صعبات و ادھاع نماز و رجم و احنا قدم
رزو قا و محال فرسن و زربو و ذات الحبیب و قلیخ و کنیان رک و لونه و حشونت جملون اکللا و دوی و هزار اس هنفته
راست و نفعی صالحه ان اینzag او باد و دیمیل کار سرحدت و ادھانع لست انتشار از خد و در زاد ایضا و افع خر
و مطریق ساختن او غنی مادرم معروف راست رو غنی حسن در ترتیب دماغ و تقویت هم هیبت بالتجویسا و صبع بی
و دسته هنفته سریب نایخ راست و تخلیل هملا بایت کنتره هم کا سیو دو و صده راحن کنجد یاما دستیرن تکه هم کو
بحولان ندیتیا که روزعنی گماند روزعنی خنچیس عقد مسوم و مخدود و سکن صداع و در رایی حارز است ندیتیا و نریل
نرلر و رفر کرم نمربا و دفع در دکوش و در کرم ان و قلوا او ساختن او رسه کوتاه کنی ایند کل خنچیس
سبقید و رو عنی کنجد سر و زند دوم آنکه سیره کل و در اما و عنی کنجد کجات ندیتیو علوم سیوم آنکه از هم
ان اوفن نشند و رو عنی هم صحنه هم دو راست خرد سیو کم فویت و رو عنی کنتر بول و ترتیب سیو کم و ترتیب
دماغ و اراده رسه پیوست و مصلح ایح حار ایح ایست نخور هم کد و سیرین هر کم خارین هنزا و ام سیرین کم خنچیس
سقید کنجد هنفته سیره کنجد بر از روزنده ایخ را عنی کنشد سیره کنجد بر ایلند نیز رخدارم که غول افع خدید
او عنی لیور سایع که نیابت مرطب راست و هیبت امر ایضی یا سه دماغی و صداع بالتجویسا و حدا رام نایخ راست
و رو خواه بر یار و سهو طاو و اکر ایلند بزم درم استحکم کنند نوز ایلند نخز قنداق و فشریسته و فخریاد ام سیرین
و کنجد هنفته حلخوزه هنخ هم کد و سیرین هنخ حوزه هنخ ایلند بزم کرده بزم بند و زرم بند و زرم کرده بزم
سو و رو عنی در ایاب سقیمه محرب بیت بد فاکسیه صندل سیل کنول کنیتة ملیعتیه بزرگ بکلر دم کنتره ایلله زنار
خام رو عنی کنجد نزد درم ادویه کو فیمه هنفته سیره ایلند و رو عنی ندیتیا که روزعنی گماند بر ایلند اراده
تریات از ایلند و اکر ایلند و ایلند
این رو عنی بندیست و رو عنی نخور کر فایح و لعوه و فنج را اسود داد و سویزیز است درم باد و دم تکه زنار
هم ایقونه مکونند و رو عنی بکنید او عنی هنفته لمح و توکله رو عنی کنجد سایه هم اما و قطه ایلند و دلخواه
حون سایه خود هداف کنوده بزد ایلند و رو عنی که ایلی فایح حکم حام دار و کنده سر توکله ایلند و دلخواه
رو عنی چنیده و اکر ایلند و دلخواه کنی عرف ایلند و دلخواه کنی عرف ایلند و دلخواه کنی عرف ایلند
و زین عرصه هم زر داد و سو خسته خواند شد بردارند و تیحان او عنی سحق ساز نیز ایلند و دلخواه
ریست هم ایلند هنفته بیو اکو دهه ماشت و بند سینه ایلند و کلی کمله سر درم اصیون دلخواه ایلند
بینی ایلند فی ایلند و اکر تججه باری یا گماند و بعده کر عقال او عنی کنند سپار او لی بود آو عنی کد و کرد و زر

و بعیدن و بالبرق و بحاسدن اود رسن و کوسن از الک شهر و سپوست دمان میکند و کرام و فا
 نغذاره از خم کند و پیرس رون کشته برد و عن بادام و دی طبیعت و قیصر و سرمه و دوسته اول زر
 چنات ناخ تردار کسر طان پیری صاف کرد و در است پیرس سرمه و سرمه کشند و رو عن صریل و فرج
 کرد و راگوست میکاند صدای المیانی را بخدمت برخانیده تمام از زر و عن بعد اینج کرم و حکمت
 در کروم و چشم اعلانی بازده و بایخنی اعنه در دست محل بایخنی است و لوح حسب العجم و مصیع اعصاب از طوفا
 از فرازت و جنبه درم نقل و دنولاب رحم و حسن اول و قیچ بخیلخ و ریحی اود و ده شریته تا خدره و بول
 او زدنی برس و هکنی ساضن او این است سد اینج سیدا اینج ربان کرد و نرم بکوئند و در است بخوت شند
 بیم و کربن و ده اطراف تائون تمام کفته شود و زر است زاند عابدی این کعنیار ایکو شند که او عن جهاف مراند
 و هنی و دیکه ز طور او عن بخند تصحیح از زند رو عن ابری افاس کلکو که و زندی بینکه کوئند و ز
 مجرمات لافت کم که پیز ز رایا باشد بیعنه بین بخیوره ده و دوازده علد او اور ده سرمه کش ساییده و رو عن
 سرخ بخت او عن بلخ بیک اشاره درن خام امیجه هر ایش ترم کند بشتره تائشی کلی میزند این مزد ارنز
 و مخار برند و کلاغون و چمه مالنده تایجا به اوزان کلیه بقایی چشت بخوبیدند و عن عمارت شکر کرد
 و مثانه بیاره بیاره کنند و بیرون از آرد حفظت این پوسته بخ کضی بیوست بخ تیره دا و آن موجه بعد کوئی
 سلیمانی بخ کون کرد و این رو عن کنده بزند و در هشیں بول از بز است از ز پس هجاف بایله بیوره ازان
 ده عدد عقاده بکهیون ساخت کتفه باشند و این اندزاده داشت زوز دیکه بز هشیں مدرانه دنبو از ز
 و رظرف شیشه بول از بز و دهن اندسانه از بز و دنبله از این رو عن در اصلی میکاند بعد از خروج خلز
 و این بیانه مالنده و عن صاصمه و وجاع عفاضل و عرق ایش تایخ راست برک خشنا بکل بخور او ریح
 عن و ده من ایت بخوت نند و بایا لایند و بیم عن بخی ایخته بیز بیاره و عن عاند مرد از بز و دهن
 از است بخت کند نا بو نسره را ناخ رافت صفتی ایت لذت نداشیکن عن رو عن بخیم عن عکلی از رزق ده
 درم بخوت ندو تاریت بر و ده و عن عاند رو عن اعوان که دهن املوون ناهذ چهت مدل است و
 اوجاع رحم و بعده و نیخ و فاد زنک رخانه و ریخ سخویله و سقیمه فرج و خروج خام ناخ راست
 ز خوار ای بارزده فر و جانه ششی و چهت ایز بزه بخ مر هاف و ده درم در بسر صد حقیل او بخی کنده
 بلطفه خسیسیده و بز روز بزم رشند باید مقاب ایت بخوت نند نار و عن عاند هاف بیاند او و عن
 دفعه ای و ده ای میله و بیعنی میله قریبه را کوئند چیت درم بخعد و ده ده بسر صد حیات ایز بوده
 هر کاه که از خر راست باشد و ده و عن رایا بسیه بز کوییزه در است بخوت نند تایپر ایز و ده و عن یکه

دو غنیمه روی ایشان خود را و نشسته بسته بخورد و مرد از زدن و از این سباب املاع بجانب ایشان میگذاشتند که نشسته
جسته بود و سرشار داشتند ملائمه رفت دو عین کوچک جای اشتر را ای و زمین مصنوعی رام بسته بخورد از زدن و وضع مفاصل
ادیزه را فتح کرد بر که خیار شنیده که اینها پس از این را رسک میگذاشتند که اینها میگذرد اینها خود را دو عین کند
سخنده بکسر طبل حملات یعنی رطبل بر که خیار شنیده را فتح و خل جم توان مفون رطبل بر دو داروی ایشان میگذاشتند که اینها
لسو زدن قدر و مخفی میباشد و دو زنگی داشتند آیین سعوف ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
باد شنیده ایشان
در صفحه و قیاده ایشان
پیرای این افراد را که ایشان
شندند و خود را داده بود و اینها نشانه طبل ایشان
که بکسر حمله که دو دم ایشان
دو دم ایشان
از پیر کشیده ایشان
شیر ایشان
خام است در این کل طبر زدن ایشان
و سخن و رسمیان ایشان
بریان کرد و اینها زرم زبره که ایشان
زرم زبره ایشان
و خم ترمه تیزک نای ایشان
سته دو دم ایشان
سعوف کشند و خک و دو جماع مفاصل دیر مرضیک سبیت ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
نکت نافل نکد دم ایشان
نکت پیزروید رسمیان ایشان
ندر ایشان
شزسته ایشان
و رسمیان معده را ایشان ایشان

حر لایب پا نزد هر دو رم همچ غریب هست که از پریک دودرم کو فته سخنگ شنیده بلطفا عوق کردند. اینکه از کار و دنیا
اطفالی ها که اند صفت این نزد هم خرواده همچ عجیب هست و بعدها مادی کو فته سخنگ شنیده خود را تا پنجم دام
عوق چشمیه لذتگیر شد اما همان راحی محفل است بزم اینها را بسیار سلیمانی بریک در این پنجم شنیده
پاره همچ شنیده که بیشتر با هم باشند اینکه که شنیده همچ شنیده خوب بر عوق بزد عوق برای قدر و حداکثر چوب
الست کو نیل و رفته پریک نزد دوست از جست کنیده بور سایده باز هم پنجه بوده را بر آن لکتر تری خام خواهد
کرد و تا سی سی هزار دهه و ایام است از خوب زدن عوق بزد فارغ راست جست فرق ایجاد صفت این بذر کردن
پسونو قی از زیر کاری میانی مسادی کو فته سخنگ شنیده بلطفا عوق که قطعا مسلمان منی کند و سرعت انتقال
ناخواه باشد صفت این بذر سلیمانی سردم هم شنیده شنیده نخواهند کنند از پریک دودرم کلمنار و رقی
کاری از پریک میانی کو فته سخنگ شنیده دودرم از این رفته در بین خلاکه هم خویش عوق که از اینها طعام او را
و حیلی بینی و از دود و دنیا و اعلاف دو رفته صفت این بسلیمانی کاری میانی هم شنیده خوب هم خوش اینستون ناخواه
تفاوت از خوب بریک سردم زمانی که این بذر کاری میانی دو رفته که شنیده بزم علیه لایه بوری و سیاه چارم صد ادو
کو فته سخنگ شنیده خود را زند خود را اینست ماشتر مایه هم اینه و ضمیمه و شام صنوعه که بور از دند و خودست بول
نانه باشد صفت این نزد هم خواریت خیز جلد و شیوه نخیم خیز خوب خوش بینی هم عنده را اینست که ترا رسوس
از پریک سردم نزد هم خرواده این دو رم بول اینه ایسته دودرم کند عمد بر این رم او دیه از فته سریز خنکی اش
حسب تکمیل عمل باید شد عوق که بخوبی این عمل است و دستخونم و اینین اطماع اصنعت این جعبه ایسته خوب و لذت
زدواره ایسته کلیدم حماسی ریضی خشکانی را و بدر که این دزدی خیز خوب خدم بزرگ این احتمال نخواهد
خاسه ایستون بذر را زیانی که این بذر دلخواه ایسته که این دزدی خیز خوب خدم بزرگ این احتمال نخواهد
اطلواه ایسته ایسته که این دلخواه ایسته که این دزدی خیز خوب خدم بزرگ ایسته که این دزدی خیز خوب خدم
که این دزدی دو از دریافت خوبت تقویم باشد تا اینکه این دزدی خیز خوب خدم بزرگ ایسته که این دزدی خیز خوب خدم
بهمست خوب خدم بخوبی که این دلخواه ایسته که این دزدی خیز خوب خدم بزرگ ایسته که این دزدی خیز خوب خدم
که این دزدی دخیل ایسته که این دلخواه ایسته که این دزدی خیز خوب خدم بزرگ ایسته که این دزدی خیز خوب خدم
زد در دو ریک و دیگری خیز خوب خدم بخوبی ایسته که این دزدی خیز خوب خدم بزرگ ایسته که این دزدی خیز خوب خدم
این دیگرین رشتی این رفته نواده باز تک شد داده بعیشه بریان بالایی این پا ایشانه بخواهند
لعنی فیلم کجا را در حوزه خاصه دیگر بر این دزدی دویل را خوت و دویل را خوت و دویل اخلاق را از همان عدیتی ملکی
لسوی خیم و سرباز و زاره و صنعت هم را الموقت دهد صفت این بذر دزدی خود صفت این دلخواه طبا شمر و ده از پریک

پر و اخذ کیم افق کلیه چنگ بر کرد ترا آد و درست آن حکم کنند و کاد و کان اهل اوس نوشت بلطفه زد و نوشت اینجع
نم طالبین اینجی نیز ملایه ایله پر کرد تند مصلح علایه بی ری بیچ لعنه عدها شیر کرد بند ترا و دند اساقته بر کشید و درم خارج آن
نم باد و بخوبی بر کرد کے دام بجهد احمد اصر اکونیند و مرضیم شکر ایغی ایم بر کرد و هر سبب نوشت درم خارج ادم کنونه و بخوبی
سپهله جمهه مرضیه فاعله ای محرب برست قل الا وقت نهیق افغان رنجیل شوری ای سید شریز پر و اخذ کنند مهر عتو طاری
دو درم کوشه بجهه مساعیق ساز زیر اهدار و دو درم بطبعه نوشت این عمال کا سعدیه کام نافعه قل الا وقت نهیق که کشیده
وق ادن از محبت راست و محبت کند کلو پیش می گوییت اسنا نامد و امور بجان این خدمت هم شد کی نشاند می غلطیج
یعنی جهانه و درم رخوان نمودم که نوشت سر دام بجهه درم سکر مساعیق که نایم بمحرب بختدا و اجاج فاعله دل و
انشان از این امور بجان این سعید بجهه درم بخوبی بر کرد ای بجز ای خروج بخ پر کرد و دو درم فاعله بلدرم قندیم دو و دزده
درم شرمنی سر درم سکنی بجهیں ایندر بخوار کارون مقدار بر کرد و شریست این طبع کلینین مایل بخل و دست یا جو نیست
با ای ای ای نیست تکمیل با ای
که جهانه و که شریست نیست بلکه سر جمهه جو دران یا چشم عایشه تا اغلبه حلاده رات را باشد و درم این نیست علیه بجهه
لذت و در کل کشیده کی اینه ای
لصف پیر بی کی بلکه بر اینه ای
تر مایلند و بخ بزیج حدتل و عدهت مکد و حفل بیچ و مژیت سر کم ای سوم ای
حدتل که جریحته ترک و شیخون ای ای و حاصل ای کی باید ز درمان حلا و کشکلین بخواهی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
سرو و صنعت با ای
انه ای
و مخراج سبلان بخود که جو کی بکله میه نمود و ده که بخود و دیگر حالت ای
که ایشون و داد ناینست ها ای
یعنی ای
صتفی با ای
با ای
یا اعلیقی باشد درین و دخته هم ای
سیدنی و دصیق ای
ناید که کسره و جمله کی بند و همیه ای ای

لکلابه ز آد و در این خسابتیده ناچنگ که سر چند باز و صند و دنایشند خود ایم دینه دو دنچ کار کل اساز ملکه هر خود شریعت
دار ملکه هر دو کس همچ و مالکیون و صدراع باراد و دعجه ای ای ای و ناخنی را که که کیم ای ای پرو دست بود و بود در در طفه
خود دو کس پرسا بادشان عکو سلبیه که بکت سه چند که خاد زیان اصلی ای کوس را زیانه تو بسته بحی خسق خم خطیه
سغنه کل ای ای برد که برد سر دم موی فشقی سپستان یار بکت بخایه بکلیه داد در ای ای جسی میله و خوش دینه دنک
من هندا بخته بخت پر زدن فتنه پر فرع ع بالش دوست بیچ ای ای بنا در داد که مهر سعی است شر بنت بکو و بفتح خاد
کیمه خدیع کرم ای ای دل ساز و دصو ز در ای ای شنده و معده را اخوت دهد و بسته اور دنها هنر را خوی عاید ای
لکه دو رهان بخوبت نزد نامه لصفه بر کس ای بکه ای
قند که کل ای
یخ مسازد شرست ای
جیل صفو لا او خوار ای
انه ای
که معده را اوت بیه در قی ای
عطی و طیع همسخت یار ای
دو بیتم رهان در ای
کشند و رهان طیعه ناده نعمای یار ای
مار ای
الست مصلحه خالی ای
چیزی خلیث رسید ای
نیز ای
که معرفت ناده نیست دو کلکوس خیا ای
الاطا و خیر المرء و دفاتر ای
عیان و دلایت کیم داده نسبت ای
کل ای
بکسر ای
بکسر ای ای

حوارد بایس بیم کوب کشند و میکار طل وی در سه رمل سپاهی پنجه هزاره ایانو و صاف سازیز و قند بیند
تیم آنکه نجیب قوام از زند و اکر جو لیث صدر دید کرد و درین همچوی صاف از زند عایده تمام دراد حنفه که تعليق
وی او غیرت نزدیان عالم نغدرداد شریت دنیا زد و ایلی ایشت حیل العود عیبد جد مخصوص بوقت
وی حکیم بخشیه راست و درسته وی بوسیا اکتفیم از زند و حاشیه بکشید بلشت آن بیک دنیا رنی فرست
لهذا شریت دنیا سنه شد شریت دنیا که طبع رازم کند و مکار دل لایوت و بند و سده بیک ام
دانور العقنه و استفاده ذات اطنه نافع نود و فیض شناذم خارج منکو قصه که حل بریت
لیت درین حکایت ترکیل درم محل شنبلو فرما وزیال یار کرد و درم کم تقویت و ربو نزد قدم اول و
ورم بخوبی از نزدیکه از قواد صاف کرد و با یکی از قدر و فر و مکار نزد و ربو نزد قدم اول و
مشغال و زدن حل مایند و مرو و زند شریت و زدن عکس که هر چوی از کل ایش حیاتی بخوبی که بند طبل باندی
نیک کند کل کنخ از تفاصیع فهم پاک کده بکل طبل و رضا از طبل پایی صافی بخوبی بند که بند طبل باندی
لامند و صد عیید بکل طبل اینچه بیچو از کند شریت بدل و درم ماسه و دنیت تمام بخوبی
الست و گزده از زم که بمنی افرم صور از ناخدا و عفت وی بر بار که سر و سلو شند
لیکه محلی ساره شریت و رو و مکار بیمهل وزد و خست اسپهار صفو و بلغم و شکیش حرقت محمد
و مریدان نافر راست وجهه اصراریات و حرب کلیه امراض خلا و نود از عیق و سده و همچو از خواص
و صفع صعود و کرده دست بیز خالص و حمیمات و که بعید اکن کلم بیوت عطفی می ازد و
کلیون ساقعن ایچه محوال شیخ را ایضا و خود اکبر عروش از زنگ قرب تمام و طبعیت بیرون و دهون طا
الی ای و خوشی غریه ناست بیکر کل کنخ دویتم رطل در و دازده از طبل ایک بخوبی شد خون و در طبل
ایک بخوبی ایلاست و کل نازه در طبل و روی بخوبی که بکشیم رطل بخوبی و مالا لایند کل کل ایک
لایک بخوبی رخل و دران خوشی دنیز که بکشیم رطل و مکار نزد و بیالایند کل نازه و بیز طبل اینچه بخیه و دنیز که
نم از طبل بوز دنیا لایش و بیم رطل کل طبعیج عایند که بکشیم رطل بخوبی و مالا لایند کل کل ایک
قند عین دستن رطل از زنگ ارضی بکشیم از دنیز شریت چار او و خست ناست درم باین بخیه و دنیز و دنیز
ساده و ده درم مهره نیاند و دفت شریب دنیع طبع صفو او بیلیم نایخ ایکه خاصه شریت و دنیز که
بر که بعد اوات کرد بسود خوبی کل کند ناکه بعده باید و فر ایکه بخیه غاصی باید شد و مکاری همچو
متوی بخیه و کل ایلاست و میز و در اسلی عایی قند باید کرد و شریت سنا یکن که باید که میلاست
و بخیه بن سه میلاست معدبل بخیه ایان حق در محی بخیه ایان داده ای ایچی ای ای

که مردن باشد علاج این رخن ذکر میکرد ذکر بای رازی و رضا پسیج بیول موی سرد امیر شیشه نهد ازان نمک
لوزن گرفت رظل حل آشند و صار اسند و بیا هزند و مر کنم رخاد مانند مکد و روک سبب بلکه درند
پس مر لاینه شاخون بگشاد ایت ایم دعا می خواهی و حیثه که کجا چنان چنین تقدیمات زانایه راست مقابله
عاتیا حل و دو راه میگردید که این اطمین منسد خوب کوینه سعیل چشمی جلبه سرا بر ملیم نیز غیر اسعف عهم را
کوینه و جمیع راه رکمه که درودی برک میور داشتیز که جهان نیزه باشند امزند و برونا دیک سرمه ای
بعد طبق بعض فوت ایش موی ایجا و زان و دا بزرگان نایخ راست و هم کو و کان راه هاد که لیست کو دی
برود داده ایکه و در کنار ایشند و بز تاکه و یکر کل نرتوی بوقته و سرکه ایشند شرکه نهاده
سته خوبه ایکه کامکی بخی بار تکه شود و کسر تلیظ آرد و درود را دند خدا و حیثه ایخ ادرا ایلیخ چون
حرب بزت کل ایچنی کلی که بای که ازان کو و کان نیزه برعیت مولیده ایکه نیزه ایلیخ نیزه داری
حلکه دند و در ایش تریزه و سرمه ایلیخ میسره ره عانه خدا و مانند خدا و خوبه خد و خود و رانیخ
حرب ایکه درخت ایزد برک رخت خمیت ایشی که در استو و سی سایه که هم راست و داشت
ایمکت نمای ایش دی میسرند و در دست کوشانندی که هم راست و داشت
خاد حیثه ایچاره خنی که درست کم موهانه باشند خود راست بخ کیمی کنند و در دست سایده بیانند
ستکم نایوی ریا رخاد و مانند بر کا که حکم نیزه بازی خدا و مانند دو سی بار بخید و مانند کم خود و مانند
که درست کم خانه بخاد و مانند دریخ جمل بر دی کنید از رخه و درست کم مرده مانند خنی کم درست کم خنند
مانند مانند که ایزد و دیمکی ایلک چون بند خرق ایل و نو زیبی خود بشره برک که می خنند ایزد ایغ
تاخت پاوه و دیمکی خرق ایل چون بند خرق ایل و نو زیبی خود بشره برک که می خنند ایزد ایغ
سیر کیا بی شیر عاده خاد حلکه ده بخونند ای توخت بخود فتنله را بایستره ذکر بزتر که ده بر دارند باید
لارطا و طند نیکه ای خدا هنی باز و لاره کاسخ عدیس بی شیر بی بسته دم ای ایها خلناک نیند بی می خنند
خرچ بر کرکه در دم حل ای زیبی خیار در دم ملوط طبا بیسته برک می خنند که سخنی داشت
دانست طدا کند طلنکه خوار کم خرج ناز و از و سر دنیات ای ایش سخنی نیند سی بکر نیز سلوف
خم کای سوکه سخنی و ران بی بسته دکار ای بیت خرق ایل و بخ طلا کنند ملکه مانند صاحب ایقوع و کرم دار از
المیال ای ایچاره کند صفت ای ایش ای دی سر دم برک سعیانه دود و دم زیره خاد مانند بروکی
نایف طلا کنند طلنکه بیت عاف باز و از و خلنا را خانیا غفاره طلا کنند طلا کنند ای دیوں نیندل سعید
از بی رکیک سر دم کا خورد ذبلی بخلدی سیز ای قهقهه بر سیش ای طلا کنند طلا کنند صدای رانایخ نود و بخ و

عن

طلائید صدیع را مانع نود مرز غفران انجوش شود که متعبد بیزد مساوی گوفته افتد تکلفت آنچه در
بلکه تبیین خود میگذرد احمد را نافع نود میگیرد از وصیحت ملی برایت بعد ز دویان شده در کلاس نادراست نود مرز
غیران نه موقن بر تکمیل سخنگویان را نمیگیرد این هم مکالمه شد که صدیع اینها فیض اینها را دارد فیض
که اند طبیعت حقیقت را نداند صفت این نویسنده همچنانی است که مکالمه شد صدیع اینها فیض اینها را دارد
در سفر طول باریت خود را نهادن باشد این داشت از هر چند مردم اینها را دارد از هر چند اینها را دارد
لکه در نهادن اینها میگذرد اینها قدر دارند اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
اور نیوایر خود را نهادن باشند اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
خرابی اینها اینها را نهادن باشند اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
هر چند در نهادن اینها کوچک و بسیار میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
بنوکور اینها را نهادن و فتفت بنوی خود را خمام بر آنند و دلایل میتوانند خمام بر آنند و دلایل میتوانند
پیش از اینها را نهادن و اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
از چند دنار پیش از اینها را نهادن و اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
لشکرخان و حصاره را اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
دافت خاصه عصر اسلام را فلسفه داشت اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
دافت با دهان عرق میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
مشهور است باش اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
از اضطراب اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
که اینها نوشت بیانی اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
برای نافع استشاد کننار کوکنار کنار میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
هم نیز در راست اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
حدید بار غریزه که میگذرد و نالج و لغونه و نعلی زبان را نمود و به معجزه حرمی تخته دسته روزانه
زید و قلعی ایرس از نیکوکش مساوی گویفته بمحض تبلیغ اینها میگذرد اینها میگذرد
دیگر نسبت فروز و زرد و بیاز و راد حس دلایل سوکل نیزه میگذرد اینها میگذرد اینها میگذرد
که از دست خوشبخت و عزیزه استشاد و بر اینند که تا محبت تیغه دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر
بهره است که مودی بعثت و مالکه غریزه که خانق و ذیکر مجموعه و دخوی را زمانی فوج و خوارزمه است

صفحت ران چلخ طایپر سرمه خل رنگو زان از کاریسته خود رم نم کار فخر خاکه و رم سعاف مازد
سرمه کاریسته خود چهار درم کوچه سلیمانی خوش بکند که قابچه بخود را داده باشیخ لود خل رنخ پکشید
خلنار خوش بوراد خروز شاپکده خوش کشید خوش زنخه که قوقچه هاتم ران اتفاق است زنخ شنید و میباشد و خانه
سوخته عازم خوش خانه گندز خسوان ران رکنیک مفهال عجم عین خند خوده که در ریده افتراق کم باع است
چهار تر شی بایت بر مفرمات ران رکنیک تروره نهم رسید و ران میل آند و تر عزم آند خوش خوده که در دسته
خاف دعوی باید کرد و راهنمای این هر چون اول هم یا هم ام راست رنخ جو تر طله مر و مح لدان و رزب
جیوه شاپکده اتفاق نمایند و شتر تراوه که که سه خوار شتر که در ران خالو باشد میرج هن خصه عزغه عایند
عوزه که در راهنمای اتفاق هم خواهی بکار راید سپوک کدم و راب بخو شاپکده منزه ملوس دندان خل شنید و
حاف موده در ران تر عزم آند خوش که اتفاق نمیز کار بوران راست باین
وچ ملینه در و وحیه اتفاق نمایند ران نلوس خیار شتر و دیگر کار و حل شنید و حاف نمایند و خوش
کشید در روم و در سینه خلو نترفع و لاره ماب اعقا و حلو نمایی خوب است من
موافق از زر خاوه و مازد میخ اها حافظ اداره روح و حیه تعقیب شدای خوش که زلات و سکنی راهچ
و خر ران میهد ماغل عیند بدل اتفاق را که مفهال افسون شت مغایل غیر ران بخشنید که برید چشم شد
صلد عیند را چست طایپر سبل الطیب یخخ حشیخ اس نم خل جو راه نخ زبار محل کل کاو ران
بر کار سه مفهال ران ایضا و رون خود و حماری ساسه ساقی بندی و الاغل عسل شامی اس او نمیب
حست طیان سو دیسان سعد کوئی وزنی خطا بخوبی خوز بوران اعماقی فو قل رنجیل رانی
اعتصو هنر فلخ فیضیه نوشت هست هست و فر غرمه همی خیچه همی عیند و میخ مادر و عینه سه
نو زران بر کب دو مثا اول که شتر رود و ده سعیده مفهال منکه نم مفهال عسل شه و زن ادو و ده شنید
کل درم فشله که و خشیه ران اتفاق است این سعد صیر سبل هنر خ فو قل کوشه حسته بات فوچ خلند
و درین ایند بعد از زنده بست اکنده ده که حبیده با رسنیه باشند و ران خوش بربان آند و نیز
سلانه رونزه سر که حساینده با ازدی و مون زیست درینی یعنده بین خل کشید که رون ریست
یم زرسد و خن خل اتفاقه بزارد فشله که رعناد بازد و لاره مازد بوفته و سر که ایند اتفاقه دو دوم راح
ساه چهار درم است جایی دکاخو و زنکی کوچه سخنیه فشله را ارس ازند و بکد و اتفاقه و ده شنید
فرزیه که در افطه خون هیچ محجب است مازد و بوفته دم لاره مون ران رک مورد دکل ادیه هنرخ
مالسویه از خر رکد زلینه بولپت افاده رئیس دایم کوب کرد و میخ نایند نایم اتو و دندی ریسم

نخود پر طایفه از خیار و درم کج تخریب خر بیان فرموده و مکث سرچ چه عصر درم خسدن بود و صبح عربی کشتر از بیان یافته
بیان راه اه ملوط بیان برد و میتوست کم حماضن بیان و آن را که شفیق برداشت و درم کلشار افشا شد بر داشت
کدرم او و نهاده مارک که ساخته بایان بگزیر غلبه از اتفاق داده خاب زرگانک از قرض سازند و درس ارجح چنانچه
شرشیت لکه متعال خواز را که ساخته بایان بگزیر غلبه از اتفاق داده خاب زرگانک که بالا در دکت کدرم شاق نخواهد
اخوار سر درم از اضاضه عایند نو عده دار که سکم را گندید و حسون بازدوزار و داشتن شستند و نهاده که هجر اوی از اضاضه
لطف طها ایشانه ایند سماق زرگانک شفیق برداشت که سکم را گندید و حسون بازدوزار و داشتن شستند و نهاده کم حماضن
کل راسن براز که درم کوافته بخشنده بایان از قرض بایان بگزیر غلبه از اتفاق داده از قرض بایان بگزیر غلبه از اتفاق داده
که متعشه خود گزید و حسون شفیق برداشت که درم را که سکم بخوده که نوافذ شفت ده فرجه بحال از شرقی یک
و گزیر بخرا از اخی رطف شفیق ای خیرزاده عده دم مو قریبی منع ده در بکره طال ای بیزند حسون بیلهف بزند
بیان لذت دلیت خارکشیز خدزرم و روال حل کشند و دو عین قادم رک درم خضری شفته نکشد رانجیه که نهاده
ز قرض ایشانه
بیزند اعتماد و صدای ایشانه
شفیق بک سر درم کشته عکم نهاده ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
ولات پایی نهاده سردارند که صدم کلکلوک را که استراحت ای خداوند سار و ده شریعت نیم شمال تاک ب تعالی هاشمی
لهمون حس ایشانه
ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
کوافته سخته بلعاعاب بسته عکم ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
دویی بازدوزار و طبا ایشانه
لمسه عکم ایشانه
طها ایشانه
کوافته شفیق بکت ایشانه
فرهن ز خرد محبت ایشانه
دودرم ز خوده بخواهی کم کشند و بزرگی دسته عکم ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه
اعیون بکت بیشم درم نا بلدرم ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

ان از قدره بورت و از کنگره ایش داریم که بسیار زیاد و بخوبی از این جمله نه تنها که بعد از خود این مجموعه را داشتند
اد و مایه نه تنها داشتند بلکه خود از این تعداد نیز داشتند و درین از این نه تنها از این مجموعه دارند از این نه تنها
و درین میل و نیز از نه تنها ایش داشتند اما این نه تنها داشتند و سرمه هم تو درین ایش داشتند و این نه تنها این مجموعه
برای ایش در دنیا نداشت و درین ایش داشت نه تنها این نه تنها داشت و متفق بر این داشتند و این نه تنها این مجموعه
پس از زنده داشتند ایش داشتند و بجای این داشتند ایش داشتند و بجای این داشتند ایش داشتند و این نه تنها این مجموعه
نمیگردند و مطوف صدیق ایش داشتند و بجای این داشتند و بجای این داشتند ایش داشتند و این نه تنها این مجموعه
کم شو و بیفت زند و دطره حیند اولی ایش کام و رکوئی خیانند و در ایش آن دست و مطوف راه داشت که اینی ایش
ایش نه داشتند ایش داشتند که ایش داشتند
چنانچه در طریق ایش داشتند
مادی که نه تنها ایش داشتند و درین ایش داشتند ایش داشتند ایش داشتند ایش داشتند ایش داشتند ایش داشتند
که ایش داشتند
ملعاب حمله ایش داشتند
و دستگار ایش داشتند
و ایش داشتند
برک داد ایش داشتند
که ایش داشتند
نافع ایش داشتند
سرد ایش داشتند
و خسته ایش داشتند
که ایش داشتند
نفع ایش داشتند
سرمه ایش داشتند
جهت ایش داشتند
نمید و غیره ایش داشتند ایش داشتند

جود طایر هم احمد عکس نهاده
درا شانه کاد ریلا خسته تکه کنند ناس دللام سوب کرد مانع را
جوت که برو شبان راز زبان کند و فتح بیزید و کلبید و شاهزاده صوتیه بید و نک و بی شکو کند مغز
باده که شیرین غصه فخر و کاف غفران غصه هم صحر از غصه هم لفظه حسب از نرم غصه خوب صنعت را جمل
غصه حب المعلق اهم سعادت که سعید و دی عینه خود را که اینه غصه فخر خی حرم خی ماز بخشم بخ کشته
بین رحیل در اتفاق نایه قرقی و راضی غافل خونچان خی نایل حمد ساری عیال سر کند او وی
تجون سازند خانی کریم از ترکیت در دوم خانیه کریم غصه کند و صور خود را پنهان پیدا میگرد
پس اسدہ کشیر خست کندیه که در طرقی کشید و پیو بند و لایه که سیه باند سر که از اصرار خی عاسته
لوقی استان کرنده حصوست حلوق ریماخ بود و سیه از زم کند و بعثت را ایان کرد و دنیه هسته
لسته ملد و موئی مدقی حبلدار ملوس خوار شیر پا زده و دم سیستانی دنیز را در کش و طل و دست
تجون سند نار طل ایک سپا لایند و صاف کند سی نکوی خیار شیر و ران عالیانه و ایار صاف که ساند
و خند بعید و کر طل اضافه کرد و بعدهم از کد و بلطفه و بلکه وی خیار زول راست و شیرین خیا به
سیستان راسته و چیه ایسته متفجع السعال شیر و چیه ایسته رضه و چیون بخایت دهن و داد نیستان
بیجا و داش غنای ایست و زانه را خیز رزد و ده نیزه غصه اصل ایک همکوک بخیه جز شنده
بر ریک پا زده و دم خیزه شیخ دم بیرون بر سیادت آن کشرا خی خی بخیه بخ دم میخانه
غصه شفت و دم بخ راز زیانه سر و دم توشه آیه کوئیه ایست بکوئید و در ایهار ز طل را که خیز
باز رکیتر ایستا نهاد و ز تر عایند و بز راشن نرم بجوت شنده و عالیانه و صاف کار زندر خند
پیکر طل ایز ایضه غلظتیه باز ندو ایز ایل مانیلا و دختر مردش و پیکنیک کرد و دنیان سخن
ایستاد و چهار دانک دوزن ایستار جها رسنیک ایست دد داد شد دم و دم سر و هم چانه
لوقی العده بسیغول ایهاده بخ خیله کشیده خی خیسته و خی خیار پر ریک بیک سکر طیه ایست ایهاد
لسته ایت خیار ایت که دو ایک بز که خی خیش بر ترکه سر خیزه بخندید و دم بخی عاسته
عیز بخندید ایم پیکنیک پر ریک بخ خیار ایستار فقد سعید بکر طل خی خیماش سعیده و دم بخی ساند
نو عد بکر را و دلکه غصه سر خیزه خی خیار و دم ایست دنیز که نسته و دیه ایز و قنیز باد ایم کشیر زن و دم
بغصه خی خیار و دلکه غصه خی خیار
چیه ایم کم خی خیار ایم کم خی خیار و دلکه غصه خی خیار و دلکه غصه خی خیار و دلکه غصه خی خیار
حل لشند و صاف که ساند و بخیز دم ایم کند و بخیز دم ایم کند و بخیز دم ایم کند و بخیز دم ایم کند

در اینجا دم در طلای بجهوت نیز با ربط اندک صاف کشید و هنگام معرفت پسر بزرگ دیدن عالیانه وی که
سایر موانع شدید و سه در زم خارج و داخل کرد و گوشا نشسته با علیق از اشود باد و عنی با ادام بلطفه تقویت
کرد سفیری و از افضل طبایک لذت صفت ادن که بعده بختی خوش من مانکن خود را بر میزد و اقام اد
و بعد از آن نیز خلیعواره میز بینیه و لذت از اد با قلای از زم بر کلید ادم مردگ برمان هلهی از مردگ
سخدرم میز بینیه پا نزد ده درم مان ببر شنید شریتی بخدرم شعر خلیعوق پسر برقه بفتح را اسود در داد
و باد و باز اینچه دید و بحیثیت را پاک کند صفت ادن چشم پاک / و بین هنر و هنریم من اوطن کاویده میزند
نانه از فخر پست کاکو شدید و پاک شن عمل صاف بقیه ام لذت بکات را کنم بمحبویت ویلا
لش اماده امکانات پیز کلودنی کا خصی را اعویت دهد و رکشید اکو و نلمع را در فتح کند استان کوکول
بوبی از ادو در دشت و در دکر داد و اوجاع غنا مصل را اثنا فتح ایود و فتح سفر اید و ماه را زیر ایلد
و بون زی را بختی از دل داد و بکول بر اندی دول را بخت دید و دشت خا اوزد و دشت انشیل و کند
دویی و بون خوش نکند و پرسون را فتوحی اود صفت ادن را بخل و رازفلنی کل اد در وصیت نوشت
بلبله سطح بندی را دویی حج و حضسه البعلی خلیعواره نج بابونه راحل بازه از بر سرمه عصی
در زم بخرا بایونه بخدرم مو ترتفع رسنے درم عمل رصفی سه خنید اد و بیهکلی بیکن رفیعون رانه
پسر بین رکوشه با عرق بادیان مصون که امته و دیوان را محکم شزاده شریحی از افسوس دید کلدار
خدا پسر بین کل ریخ که افایح بایونه باد کنیکه ساخته بحسنا خذ مرلن شخون زیبیت معرفت از افسوس
بود از است بیکل بکیسیت بهم پلهل را زو بلبله اندک منیع را طو خود کس را هرگز که ددم عود
حاشیت بخدرم عافر فرها سه درم مو زیر بینی پکر قل از دو دن و نیمه بختی ما هم بزند و موقی نیز شنید شنی
نما بخدرم و لغیت سرمه بیش از نیم بتعال ایاد و درم نو سرسراز بخوبی تجاع که باین بیکلها و خی
و مانعی را کند از سود ایاد و خون را سود ایاک شنایزد و دیدن سبب داد و دست
در را تجوییا به مهارت ایاد و بید بکل همیل سود ای الملم علیه ایاد و لغیت قویم راست زن اضافی رحم با جایه
لش داد و دوست بیکلها باید بیان ایاد و نیمی بلبله ساد هر چند و ددم نزد میرویم و مصویت
سباخ افتیخون را طو خود کسی هر بیکل ایاد و خنده بیکل دید و خنده بیکل ایاد سرمه بخون کل همیه
جیت در فتح ایاد بخدرم وقت اد خون مخون ایاد ایاد کنخانه ایاد و خنده بیکل ایاد میله سهاد
هر چند توزرم را زند جسته بکل دم خوب بکو زند کو زند خسته بکل دم خون ایاد میله سهاد
پرسیده سرمه بیکل نوا که بیکلی کوچه بکل ده خانه بخود داد و از سرمه و بادی بیکل بزند بخون کل

د حکم دار رضیه نه دام و بین احتمال که در دام مشکل نباشد باز میگذرد و میگذرد
هر کسی نمی‌تواند و ترکیبی از اورچکلی بسته مذکور و از دیه کوچه فقره از مذکور و حکم انداد می‌گیرد و لکت ایجاد می‌گیرد
این که بین عقیده کل سخن اینکه با مرور زمان اتفاقی که شفای اصلی نمی‌گیرد هر کسی پرداخت دارد و حکم
ظرفیت دام ندارد که این روز و خدمت میگذرد و رفته باشند برای میگذرد بیرون پیروزی است مذکور
قندیلی که می‌گفت این ترجیح صیل متعال اطريقی همود مخون کسانی زیج خارج داشت بخوبی میگذرد
و ایمه و حیمه هر آزاد داری ایشان را در یافتویی که میگفت و بجزی ایشان را در یافتویی که میگفت و خار
سودا دی سوچنی خارجی میگذرد و رفته قیله میگذرد و خدمت میگذرد و دست رفته داشت ایمه و حیمه
که دیگر حارسین محظوظی را که نیاز به این میگذرد و رفته میگذرد و خدمت میگذرد و خدمت میگذرد
سخن خارجی برای میگذرد میگذرد این میگذرد همچنان که میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
عوادیه و دینی در روایت خوشی زدن این این میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
در کل این میگذرد و ایمه
که نوادا کی همیزی را میگذرد و این زانها این میگذرد و این دوچویی میگذرد و ایمه و ایمه و ایمه و ایمه
قرنفل بیتلر بیرون از این میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
وعسل میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
پیر کیمی دام آغاز نمیگذرد و این زانه که میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
ر عوزان نمیگذرد و رفته نمیگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
بلنم و صور آنکه میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
دوم زعمن با کشیده قیله دو ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
که خفته بخت میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
حل آنکه میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد میگذرد
الاظهار و بوقیه سناریه ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
نگفای شاه و زر ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
دو دنی که خود میگیرد و ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
سر خندیده و خندیده علی ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
خر خشکه ایشان
اد و بزرگان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

و دل در حرفت و پندر کر سنا محاد و دم عزم بین کان کرد که شست بر یکدیگر چهل شتر فرشت شست و دم شفته مسلوف
پاد رونجور کلارس خ روزی هنی با این مردک دهد در تر تحقیق و تحریر شنید او را ب حمله ده هاف مانند پس شش
مقام که از از دل و لعوم از آن لذت دارد او در تحقیق و تحریر شنید که این مسند نزدیکی تحقیق عالی باشد ب تعالی تجویں را دی
کدو در آن خوب راسته بر کاری دو صفا و هجر و نیصال خواهی شد و دست خوار مسند شد و دن کرد و مسند عالی باشد ب
سنان سیمی از اوقجه در حمله خاص معتمد از این دست خوار مسند دل خوار مسند شد و دست خوار مسند ب
مسند و مخلص مسح و دی ماضی راست و دل در اوت دید و دست خوار مسند دل خوار مسند شد و مخلص
کلارس خبر دزم معنای خشک بورست شد و دست خوار مسند شد پس دل خوار مسند شد و دست خوار مسند شد
صد زدنی بعتر کلارس خشک بر این حیثیت دل خوار مسند شد که این مسند شد و دل خوار مسند شد
و وسنان عذر از ملد و با جزیرت تجویں حفت اخیر خضرع مسند و دل خوار مسند شد و دل خوار مسند شد
کند و مزف بخت خوبی خون بورسر و بغض نکند و لقون نکلوسیا زد و دل کنم فخر کاندیلیا که ساده تکمیل اتفاق
که خارج حست احمدید دید بر کر کر شفیل الطیب از خارج خود رکھیل مغلل ناکووا کندز خارج دل خوار مسند شد
و بعل که دطبیوح که با استخراج اتفاق کندز خوار کر کر شفیل خود رکھیل مغلل ناکووا کندز خارج دل خوار مسند شد
و خس خارج خوده نایخ از سیمی و هیئت نفویت میانه عیند تبدیل خست احمدید که بیارس مسند خوار مسند شد
براده ایشی بایار کس ساخته بر که ایشی بایاری جایگزین دل خوار مسند شد و اولی خوار مسند که بخته و نیماست دل خوار مسند شد اور
هم جان برو دل خوار مسند شد و اسلامه خشک کرد و دل خوار مسند شجاعت که خس خوار مسند شد و بیان خوار مسند شد
بر دخن کاد بیار و عنی مادرم که هم خود خشک احمدید داد و صدایه لعنه کرد و دل خوار مسند شجاعت که بخته و نیماست دل خوار مسند شد
بریخ بخت خضعت خوده که خس خوار مسند شجاعت و الاما که خس خوار مسند شد و دل خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شد
لیخ و زوج خارج نهایا مل و قسیں لولی خاص است زیره که مان دل خوار مسند شد و دل خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شد
فریلان کلارس خیل و میتوون دل خوار مسند شجاعت و الاما که خس خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شجاعت
حند ازان عسل ایشان خودون بیتل که قرقر کشم و نفع خوده و احتراز طرف کنید لیل کلارس خیل و مان خواه دل خوار مسند شجاعت
ترکی بردازانه کوچه تخدیت مان حند ازان عسل همان مسند شد لزست دل خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شجاعت
سدده و ماه و قعیت دل خوار مسند شجاعت
رکیل و در این دفعه کلارس خیل و میتوون دل خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شجاعت
کلارس خیل کرد و دل خوار مسند شجاعت اقامه خود دل خوار مسند دل خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شجاعت
جی خوار مسند شجاعت دل خوار مسند شجاعت

پر کنسر درم فریده بایزده درم عسل پکیج و پیچاه درم رقمهن نازلیم در پستاندار قدر
سازنگیم تغایل یعنی کرم دوز کنندگه مطابق با جلد و چشم در دام سر زرم و مرزاد از جایی که
سمتیست لذت یافید یعنوان افزارانی که مخفیانه از لرزه جسته در دفعا مصل و عرق است
و سلول اول فنازی و قطعه عمارت اینون سعادتی محیت افزارانی اعنه که از جایی که مخفی
حمله پیش غدد کاو زبان زر انداد اسطو خود را کنترل ایار اصل نتوح طبعو راه متعاقل رسید
سازنگی پل دو فناز صندل ایقیده فنل بر یک پلکه متعاقل اعتریف ملنله سیاه بر یک پلک
عل سر زن بخیم را کنک فناز نادو فناز موده دسته باید کنم اد ازو ای را از پیش
حشان زده بواست خدا کنند و سویان رزره رزره بخوده بخوبه سلوکه و باره بیشتر غایبند
لاقش کرد و بخار بر زدن بخون محترم حامی از مادرین محمود که در مراحلی ای هیچار بتوانست
و خر راست هنرخزی می باید و در این راه اعیانیت معتقد است و مجهته بزرد اعضا و اطیوبت
و صنعت ملذه آنافه و فلاظه بر پیش زیاده از خود از دخوی چشم و در وی بضم عرق سیعی متعال
بعد و از خطای خویانیان ساقی بندگی زر انداد در وی عقر بی غافر فراموش جهاتی
پر یک دو فناز اینهن کم تر بسیار رفیعه رفعی را روی نزود ری شن دنون در می سفید فنول
سنل اطبیب حوزه ای اسکه ملود خاری بعیده بخوبی زغوران یار یکه متعال بخرا دام قیصری
اعشر فرخ خارلوزه متوحدی اسان العصافیر بر یکت بیش فناز متعال بر تصور بخول بونه که مصل
با موام فنده کنند کر نند نزدیت در امر حم خنفه رکن فناز دار از مر منوف طرد فنال و دار از
خونه که رحال بخیه سرمه دخون جوی حقن حوت حین و دری برش عرق بیشند فنال سلمو
کتابه بخین دار رخته بیش اطبیب ای
شیدی اما پر یک دفناز ریخبل ملکلیعن از پر یک دفناز میک عنزه سه که ای ای ای ای ای ای ای
پر یک دفناز عل سر و زان ادویه بخون سازند نزدیت دو شه دفناز ناسنای ای ای ای ای ای ای
لهم و در زیمه لو دیر دفعا مصل و قوت ما هنوز ای
لشنه سر ای
بر یک سنا امکی مادریان همکنل سرخ راز پر یک دخیل ای
یه که آن عرق خنده حمل و دفعه دند کنند که حصه بعوم نونه کر نند کنند کنند که دنی
صح بعرق سایر و دخیل و یک نلو سر کنام پر یک سعیانه عینه که در این ملجه و در قیام

و در دنارها دماغف معمرا و فاضه و قیمت است طبق میزان باید بخواهد و ملکت این دنار را داشت **جی**
و در صیغه پر کش محبتانه از جمله فرقی می باشد که این غولان را کسی که بمقابل عصیان کننده مخالف نظر فقهی تحریک
بخدمت خود را داشته باشند این دنار خون کشند بمحض و شام ما خالد بن عائذ قدر خود را متعجب ضعف و نیزت فرار از
او و بمقابل با این اشاره متعال بر سرت و باید باید فرق حال برگزینه که این امر و لذت بر لذت خود و باید
بعضی همچنان دلار و بیان و قوانین ریز را با فاضه و خوب باید بمقابل سیاه بکشم تو زدن را متعجب از این داشت
جهوت تصریح که مثلاً این حجت دارد از سر فیض سو شدید مطلع و دیگر حیثیت وضعیت و در نیزه خوب راست خروی او و بعد
بیکشند و نیزه این دماغف متعاصه دنکار و زر استیاز رفعه و در و متعاصه مار و خوش سه هزار و فیضال خانی می باشد
چو و نخست این دنار را داشته باشند هر یکی باید
زیره باز هر داشتند کنند و نیزه و ماضی و حکم را فوی کی میزد و مطیعه را از فرم میاند و بتوانند این را کم از این سو و باید
دسترسی میله مهله
و باید
دولت این تمام و در دو در هر یکی از این دنارهای رفیعه را در دنارهای متعاصه دماغف را باید باید
میگفتند و در دنارهای مار و دو دنارهای رز و دنارهای گیوه این دنارهای متعاصه باید باید باید باید
و متعاصه باید
کم باید
در بزرگ و از این دنارهای رفیعه را در حیثیت باید باید باید باید باید باید باید باید باید
سیم خوش این دنارهای رفیعه را در حیثیت باید باید باید باید باید باید باید باید باید
میگشتند این دنارهای رفیعه را در حیثیت باید باید باید باید باید باید باید باید باید
ماهور و متعاصه باید
محل این دنارهای رفیعه را در حیثیت باید باید باید باید باید باید باید باید باید
باید باید باید باید باید باید باید باید باید باید باید باید باید باید باید باید
دو دنارهای رفیعه را در حیثیت باید باید باید باید باید باید باید باید باید
پرداز و کروز و دشنه این دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه
رایگان باید
و متشابه ترین دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه دنارهای رفیعه

بوجو و هال موش مر بیت ته عدهه را فوت دید و عکشان دیقی باز تو در در سپاهه و فونی مدارد و چار را باز
و ترکست پرورد و لاست که از زن است و داده باش کنند و در اینست بیو شاند تا نمی خسته شود بسی بعده
معقام از زن باید که سبیت از افراد است گر بے کنند و به رانخه کشند مر بے اینچ عدهه از اینست دید
خاضه که بیان نوشت مانند تیر بزرگ از بکر ندو زردی خلخال بکشند بوعمله نوشت دزو شود و ترکست
دی بجز خد اکنند و کوشت این را باید بخوشت اند تا نمی خسته شود زن مترون مادرد و سفت اینو بخل
سعید مردان افزوده باشی سوار نرم بخوشت اند تا نمی خسته شود زن مترون مادرد و سفت اینو بخل
نخاست بعقدر است بکر داد امر و دو بخوشت اند تا نمی خسته شود بین فنده بکشند و بخوشت بخل
بکشند اکنند بکر دو بخل و بعده بچاره در زن بکار ابر داده بخوشت ناری بخ و غربه بله بخوشت خسته شود و کرم
دی و فتح صحوت نافع راست فوشت بیرون بیو بک را اخراشنده و باد اذ اتس و ایسا بیرون او
اور و ده در اینست بخوشت اند تا ناخی در زن نه غماند پس بخل و فنده راست بکشند این راسته شرمند بخوشت
رید مهی ساده اینست بخوشت اند تا ناخی بازدم تازه از زن نوشت پاکشند بکشند و بخوشت عیش
بکشند خوش و آزاد بکشند روز بعد سه بچاره در عسل کاره اند ارضه و بخوشت داده بکر بکشند فریب از زر
جسته سقمه ایه و نصفه صورت و فشنگ بکشند روز فرقه و فتوخت ناهه بانه راست - بکشند فندهان
موش بخوشت بیاک کرد و در اینست عسل بخوشت اند تا بکر داده بخوشت بخوشت بخوشت بخوشت
دراده فرد دلارند بکس از بچاره در زن بکاره بخوشت بخوشت بخوشت ده مهای ره نافع راست که و تازه هم کشند
و مترون را سر و زن اند زند و بیاره بکشند و بخوشت دلارند بخوشت بخوشت اند تا بخوشت این
لخاوه دلارند بخوشت بخوشت بخوشت ایس
ماک سرخ اون و زیست شنک تر زر کند و بعده بفتح دلند رفعت را سک و زن دلارند بخوشت دلارند
و بخوشت بکشند و کنمای ایس دلارند و بایت تیل محیج ایس بخواست بخوشت دلارند ایس ایس
ایس بخوشت بیزهه
وطوفت و از ظسمه از خضری عینی ماش در بکشند ایس ایس ایس ایس ایس ایس ایس ایس
به خواردن شماره المیث و پیر که فر زر و جوب در مجامی و خاصه بخیز بر ری بخوشت بخوشت
پاکشند و سک ایس که بکشند و بخوشت بخوشت بخوشت بخوشت بخوشت بخوشت بخوشت
اعمال ایس ایس

رسخاد اصغر امکنید سی لازم است که با محو هاست و نهند و تا چندیست هسته از زانه داشت تکذیب
استخواهی و دیگر خواه کیز المایه حیان بر تیسته است ماده و براست و با اینکه هنوز خسنه نفع
شده و در این راول و بین قابن ملال بختر قدر باعث هست هضم و با اینکه نهند که حقیقت هست و تا سفر ادیسه
و خوب پرده همکن با اینکه حیث است و امثال اینجا هسته با واده حله و نوع حفاظ البقعه که کم مقدار از هاست
مقدار دخول حون زخم و بدنخ شیرخ و مرطبه مران و بصرک سیر ز دمده هزار و ده معلم او
مکنند و عمل و اینها آن بات و اینکه حیث شیرخ و خلوق کتفن اینست خوبی اینست خوبی اینست
که سوک حاره دهنند نهض اور تدارک این خدا خود سوک این را اضافت کرد و بتوشند
ما عالمین نا جیست یعنی دلیل و صور ادی و نیست که از همه جلوه و در حق و تعقیب سال است
سلیمان ادی عقیمه نافع بخوبی زیبا و رامت بلکه عینک کلیست نهض خدا و اینکه حیث شیرخ
لشکر نا از کرد و خوار باید شود که عینک اینکه وزن خوار باید بینند و از که سوک نهض خدم میگذرد
یا مرد و فی خوده از اینکه اینکه بخیلی بخیلی اینکه بخیلی اینکه بخیلی اینکه بخیلی اینکه بخیلی
لشکر جلد مطلوب نباشد و با سکونی ساده و بازی و بزرگی و ایندسته ملکیت با خود عیش بازیست
و حیثیست اینکه اینکه بخیلی اینکه بخیلی اینکه بخیلی اینکه بخیلی اینکه بخیلی اینکه بخیلی
یا بخیلی اینکه بخیلی
لشکر از اوران است بلکه نهض نا اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
صادر از درد بخار بر زند و دیم از که اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
لکفت بر دو از نهضه همچوی اینکه
حیثیست بیان اینکه در و بکار بر زند شیوم از که اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
بیان اینکه همچوی اینکه و دنیا و همچوی اینکه و دنیا و همچوی اینکه اینکه اینکه
جیوه با اینکه
است و با اینکه
و بکاره اینکه
ماوراء بجه و حیثیست اینکه دنیوی با اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
دیگر از ادی و حیثیست با اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه اینکه
و ساده و حیثیست تایپر که اراده محترم باشند و تیسته شدید و قلعه ای خارشند و ملکیت و مزیت

و سخا ایشک سپوت آنند و مرسر ایش نم کنند ناراب بز کوئست جد ای خود بیور ناجهتہ باشد زار ای
از روی مردار زند و کوئست رانیفت رانیکار کر تریکه داد دلکندر و دلکندری و کوئست ایاد بکاره میگوش
دیند تاخته شود دخو شتر کار دو زندک عذتی کشیر حشمتی روی افکنند ما که کچھ جیبت ناچعن
که از ای اعراض مرعن تفاهت لرا حق شده باشد عقید و حکم تقویت اعضا کی رنگ و صوره و ایاعا
و گرد و دست ای دست مرعن و رفرم کیسنو صبغی المعنی ای ایاعا اصبعه ای ان کوئست بزرگای بیهی بیهی
وی رشوان روازند ای ایاعا و خیا هعد دیاک کرد و شتر حشته فائله کیا هر دو در ایش سائمه
در گلکوئست ایخته سریان کشید بعد ترین او و نه ایخته عرق ایشدا دو رس ایست عذاب بتم رعل
حکم خشتمی ایسی عقید اصل المعنی کوئست شم کوئست کار ایش کم خوارین بیم تو قصه بر تکست و روم خم کای سو خرم کا
باو یک کوئر کار و ریان کل باد زیان کل بیو یک عمل بمنفشه کل سلول و کل بالاونه کل خطم کل کل که یاهیتین
حکم زندگانی کشتر راحیخ عربی هر صاف راسه کم ریغان کم تکو طایش عقیده طایش بزندگی رو و فاحدت
تکش زدن من تقدیس عربی ای ایاعل مصری مغزا دام سیرج کشتر مغزا دام علوزه کم بلدوں تو پیشیه تارصل
منزک رکان هر ریک دارم فلیبار رکون کار بد ای ایاعی هر ریک پا زندگ دارم رس ایخ در فوج عقر تجد
رازیت زر ایشاد دار ایاعی ملععل سیاده در دلقل ای ایادون زبره شاه خویان سیان اطیب
سکونتی کرکسل میا فر خرها فر نمل حوزه بو رفای دینیں ای ایاده ایشیم موحقیح تو سیت کسود دادج یهند
علو و پنهانی جایی حظایی باد زیان قطبایی هر ریک بخ دارم راجه زندگی عده دفعی کری دد
تو زد عنصر کشتب بکش بیکش دزورم ریک عزون ایک تو که کاخور بکلور ریک تو قصه ایست بخوبون
کشند و در دیک بیز ای ایاعی دستور بخول بر قر کشند و هر آن کلاب دعوی کلکوره سیو شنید شرکی ایک
لوله ناده لوله مریم بخورت الوجه ملععل مردار ایشک باز دیزیر کمیه بیلکم سایا دیوون مکی داریک
جیکن خلکه سیادی بخ فلوس شکار حصار خار و خونخی بقدر خرورد و رخروف ایش ایش ایش تیزه شت
دو زده هر ماس کیل خانند و لکار بزند ای ایاعی خیلچ بازند در در عفت شخ و دکر فرج صعوادی بیا بشد
در ای دلخی ای ایاعی طیبار ایش مریم جیشت حرافت و ضعیف فیل حنا حشک مردار ایشک زیون
ای ایک بکسه ای ایاعی طیبار و بیان دیک سرچ خلعل سیاده عفت ملاد کاخور جها کرسی خیزه را کو قصه
سمحت در زدن از دکم کشیده دیک مریته در ایت سیسته بیا کل دو در ایان حل کو ده بیار زند و رع ععنون کو
لشکار بیانند محرب ایست مریم را کو داریک بکشند ای ایاعی بی ایش در ایان ایخته مانندی پیزند

ساقع ترین تزار بر راست و گوکنگ اطراف هایلدن و کرم و زنگن و خم صد و هشتاد و هشتاد و هشت
 و عطر نایت حسب مراجح بوبیدن و راست کرد و گلدار بزروی و سببه اصل ایا ایا ایا که سببه
 اسماه عز طایا برادرن حون نیمار و مانندان که سردی او داده باشد راست سرد و گلدار بر سرسته
 شیر رختن مذکوبی کتاب و بوبی هم بربان و بوبی سفی دلوی نان کرم علاج مانند بار
 الیا و با قوی که شایسته حوتی راست نیمار شدت ترخیه او خانی کویند و حیف فانیونها و افراد
 سوداوسی دری افعنه قام در رود و حیر را خوت و پیر مر و درین ساعته مر خان کید را فرمخت
 پریک دری خمده بین طایپر از اینداد رخنوره فرغل سادح پیده شدی عود فاری در رشم موطن و نیت
 ترخیه بر ترکه و درم خاد ریبان در فیض عقری بعل باهوش عقبی عیشه و زرق ترکه و رق نقره
 عذر رسانید ریعون زن کافو ربریک نکدام فنگسته دارم فنگسته عدل خانی ریکس سعاده در
 معجون سازند حیا نکنم راست شریعت آرائشن ما شرمه باریک تو زنخه عیقله لقا نیزه و
 میقدار عیقو لارن در چاه او نخه نیز ماریه نوزدهم شهر خرم رالا خرم او زنجار شدیده
 لئه بکسر احتمام را جفت خط خام احتر العاد (صبعه) البناد بکسر اللهم ااري ععن السد ذونه